

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

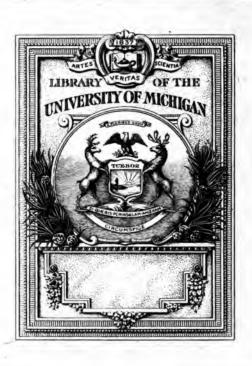
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

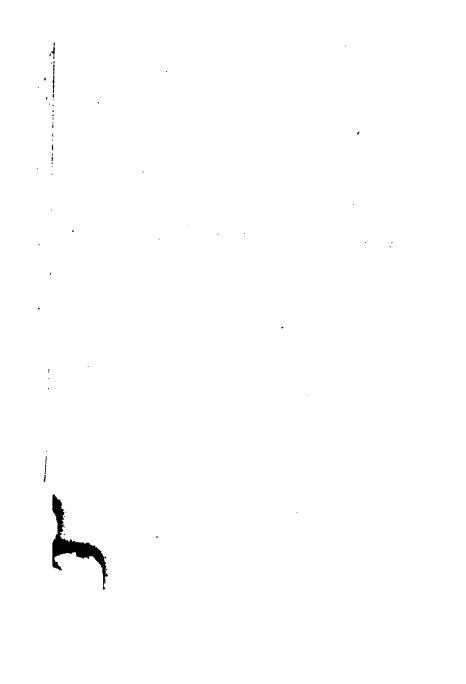
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

GRAECORVM ET ROMANORVM TEVBNERIANA 888 C2 CEBETIS TABVLA EDIDIT C. PRAECHTER A 469984 2 LIPSIAE ABDIBVS B.G. TEVB



C 2 P9

X



KEBHTOΣ IIINAE . CEBETIS TABULA.

RECENSUIT

CAROLUS PRAECHTER.



LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCXCIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

Greek Harrass. 10-22-26 13347

PRAEFATIO.

Post Drosihni editionem anno 1871 emissam Tabulae emendatio e duorum imprimis virorum doctorum opera amplissimum fructum percepit: in censura exempli a Drosihno curati¹) Sauppeus qua solet perspicacitate haud pauca quae illum fugerant sanavit; quinque annis post Carolus Conradus Muellerus praestantissimo libello²) omnibus quae innotuerant³) Tabulae emendandae praesidiis summa et diligentia et sagacitate examinatis lectionem primus in firmo posuit fundamento.⁴) Muelleri curis usus Jerramius⁵) plurimis locis ille quidem praebet Drosihno meliora, sed cum in iis quae Muellerus occasione oblata promulgaverat de codicum lectione

1) Göttinger gelehrte Anzeigen 1872 p. 769 sq.

2) De arte critica Cebetis Tabulae adhibenda, Virceburgi 1877.

³⁾ Manuscriptum Bonnense (cod. Bonn. 342 saec. XVIII), 'annotamenta et excerpta Thebana', quod non inspexerat Muellerus (p. 80), perscrutatus sum neque quidquam afferre intellexi, quo lectio iuvaretur; continet locos ad Tabulae sententias illustrandas e quovis antiquorum scriptorum genere collectos.

⁴⁾ Praeter hos emendationi operam navarunt anonymus Drosihni censor Litter. Centralblatt 1871 p. 1110 sq. et Frid. S. Kraussius in appendice versionis Germanicae: Das Gemälde von Kebes, Wien 1882, 2. edit. 1890. In eodem libro quae Graece non exstant ex Arabica interpretatione Germanice reddidit Frid. Muellerus.

Κέβητος Πίναξ with introduction and notes by C. S. Jerram, M. A., Oxford 1878.

acquieverit, et multa relinquit mendosa neque, cum appendix critica non doceat nisi de singulis quibusdam locis, copiam facit de textus condicione ubique iudicandi.¹)

Nova haec, quam nunc emitto, editio nititur in duodecim qui praesto sunt²) codicum collatione adhibitis cum Odaxii versione tum, quae ad integerrimum exemplum ab homine sane Graece male docto facta est, paraphrasi Arabica. Libros Parisinos quattuor et Vindobonensem ipse excussi, Italicos septem meo mandatu accuratissima diligentia contulit v. d. Tschiedel.

De codicum ceterorumque lectionis fontium condicione et aestimatione fusius dicere supersedeo, ne res a Muellero absolutas retractem.³) Is enim cum alia tum hoc omni dubitatione exemit, genuinae lectionis testem longe omnium gravissimum esse cod. Parisinum saec. XI (A); qui cum c. 23, 2 in verbis ὅσπερ πρότερον obmutescat, vicarium ei succedere librum e deterioribus integerrimum, Vaticanum saec. XIV (V). Neque minus probabiliter idem de 'variante scriptura codicis msti' Meibomiano exemplo addita exposuit, quam plurimi fecerat Drosihnus, minimi ducendam esse censet 'Muellerus, donec ex ipso libro reperto de eius

^{. 1)} Ad Schweighaeuseri exemplar parata est editio Francogallica: Tableau de Cébès le Thébain, édition classique avec notes et remarques par F. Lécluse, Paris s. a.; quae continuo apparatu critico ipsa quoque caret neque de variante lectione refert nisi rarissime.

²⁾ De tertio decimo, Meibomiano, qui num adhuc exstet valde dubium est, infra dicam.

^{. 3)} Breviter de his rebus Muelleri vestigiis ingressus refert Jerramius introd. p. XXXVI sq.

condicione iudicium liceat facere. 1) In apparatu critico componendo Meibomiana illa non putavi esse neglegenda, neque tamen in textu restituendo iis usus sum nisi 10, 1, ubi Drosihnus e codicis M mendo quae exciderant recte mihi videtur supplevisse.

Ad deterioris notae libros quod attinet, nemini non placere credo quae de codicis C aestimatione²), de K vulgatae lectionis fonte e C derivato³), de P ex utroque genere mixto⁴), de L codicis V apographo⁵), de libris BRDWEF artiore inter se vinculo cohaerentibus⁶) dilucide disseruit Muellerus. At quod codicem V totius huius generis vult esse archetypum⁷), dissentio. Neque enim desunt loci, quibus V integritate lectionis ceterorum nonnullis superetur, neque librarium coniectura verum restituisse existimes: c. 14, 4 B praeter A solus liber est a lacuna qua in ceteris verba εἶτα ὅταν καθαφθῶσι abrepta sunt (qua de re

¹⁾ De hoc codice Meibomiano quaerentem vir cl. Bruunus officiose litteris me docuit neque ullum nunc in bibliotheca regia Havniensi inveniri Tabulae librum manuscriptum neque Epicteti codicem Havniensem a Meibomio adhibitum unquam illic exstitisse; quem videri aut viri privati fuisse aut in bibliotheca universitatis Havniensis, quae incendio periit anno 1728, asservatum esse.

²⁾ l. l. p. 49.

³⁾ l. l. p. 33. Cuius rei praeter locum a Muellero allatum (c. 37, 3) gravissimo testimonio est c. 40, 1, ubi C exhibet και τὰ ἀσεβέστατα και τὰ δοκοῦντα είναι omisso post alterum τὰ vocabulo αἰσχρότατα. Quod cum sensu careret, K etiam και τὰ eiciendo sententiae succurrit.

l. l. p. 32, 46 sq. In priore libelli parte P ex C transcriptus ad K correctus est; cf. c. 1, 3 KP² mg τοῦ περιβόλου,
 c. 3, 1 KP² τυγχάνει οὖσα, c. 3, 3 KP² καὶ τάδε.

⁵⁾ l. l. p. 48.

⁶⁾ l. l. p. 48 sq.

⁷⁾ l. l. p. 49 sq.

falsus est Muellerus); c. 10, 1 avo cum A e deterioribus exhibent LBRFEDW, omittunt VCKP; c. 4, 1, ubi A recte praebet optativum (φθονοίς pro φθάνοις). etiam codicis B lectionem φθάνοιος ex optativo depravatam esse apparet, cum V exhibeat φθάνης; c. 28, 3 in V legis sinn, in ceteris quod res flagitat sinou; c. 23, 2 solus B cum A consentit in scribendo ωσπερ πρότερου, cum reliqui inserant τὸ; c. 26, 1 V dat κηρύπιον, reliqui rectius πωρύπειον vel πωρύπιον. Adde locos a Muellero p. 50 ex c. 12, 3 et 31, 2 exscriptos, de quibus persuasum non habeo ea, quae BRDWC (DW) praebent codice V(VBR) meliora, e correctoris coniectura esse profecta. Corruunt igitur et stemma a Muellero p. 79 propositum et quae de V quasi unico in altera libelli parte lectionis fundamento 1) idem disseruit. Quamquam codicem V huius generis quasi signiferum esse neque ab eo, nisi necessitas cogat, discedendum concedo.

De stemmate omnium qui exstant codicum componendo despero. Neque mireris in opusculo frequentissime lectitato librariorumque manibus exercito accidisse ut libris manuscriptis crebro ad alterarum familiarum exempla retractatis genuinae cognationis ratio adeo obscuraretur, ut in illorum codicum quae nobis ante oculos est progenie dispici iam nequeat. Quae sola de deteriorum codicum genere statui posse mihi videntur, haec sunt. Quattuor horum librorum distinguuntur familiae, VL, BR, FEDW, CK(P). L e V, K e C fluxisse supra monui. B et R artissime co-

¹⁾ l. l. p. 67 sq.

haerent, sed neque B ex R neque R ex B transcriptus esse potest. Atque B non pendere ab R testis est locus supra commemoratus 14, 4; rursus R e B propagatum esse ne credas, neque lacuna quae in B exstat 36, 3 foedatus est R et a B nonnumquam ita discordat, ut cum aliis atque iis qui neque ex ipso R neque e B fluxerint conveniat isque consensus casui aut librarii coniecturae tribui nequeat, velut c. 21, 3 B dat έμφαίνει είναι ούτως, R¹ cum A έμφαίνει ούτως; c. 23, 1 BK ἐπιθυμῶ, R reliqui ἐπιποθῶ; c. 33, 5 ἔφην in B post ἄνδρας collocatum est, in RFEDW post εἶναι; c. 38, 3 πολλάκις omittit B, praebet cum reliquis R; c. 39, 1 in BK legis &s, in R et reliquis ώς oi. Luculentissimum exemplum est c. 33, 4, ubi VRFEDW'P pro χρήσιμα exhibent χρημα, Β' χρήματα, quod ita explicandum esse patet, ut is qui codicem B exaravit, ipse quoque in suo exemplari legerit χοημα, sed plurali numero opus esse intellegens scripserit χοήματα.

Iam videamus de libris FEDW. Atque Muellerus, cui de E et F iudicare non licuit nisi ex singulis locis exscriptis, codicem E cum DW uno in ordine ponit, codici F medium inter BR et EDW locum assignat ita, ut EDW codicis F sint propago.¹) At F laborat lacuna c. 8,·2, ubi reliqui nihil omittunt. Accedit quod non raro EDW ab F ita discedunt, ut cum aliis familiis faciant; cf. c. 1, 1 (τίνες τε F τίνες EDW reliqui), c. 12, 1 (καὶ F ἄλλος EDW reliqui), c. 13, 1 (ἀληθοῦς F ἀληθινῆς EDW reliqui), c. 25, 2 (εἶναι

¹⁾ l. l. p. 52, cf. p. 79.

ἀγαθὰ F ἀγαθὰ εἶναι EDW reliqui). Alias F exhibet quae omissa sunt in EDW (c. 10, 3 αὐτῷ; c. 10, 4 ἐνταῦθα; c. 19, 2 ἄν). Igitur ne F quidem ex uno de illis descriptus esse potest. Relinquitur ut ex eodem atque EDW archetypo sit propagatus.

Codicem E cum DW plurimis locis convenire recte vidit Muellerus. Atque horum librorum ratio ea videtur esse, ut ex E pendeant DW. C. 3, 3 enim E praebet διαφθείφεται, sed supra δια scripsit κατα, unde in W ortum est verbum bicompositum καταδιαφθείφεται. Idem c. 26, 2 supra η vocabuli πάθη addidit οι, ex quo natum est πάθοι quod exhibent D et W. Sed non ex ipso E illos fluxisse sed ex libro ab E derivato probatur multifario codicum DW ab E discordantium consensu; cf. 33, 6 (κωλύσει FE κωλύει DW), c. 34, 4 (ἄνδφες FE ἄνδφας DW), c. 36, 1 εὐδοκεῖν FE εὐδοκιμεῖν DW), c. 14, 3 (ἔφημεν FE ἔφη μὲν DW). 1)

Sed ne ex hoc quidem communi fonte ipso W descriptus est, quippe qui nonnunquam menda de quibus congruunt ED praebeat correcta. Correctoris enim munere fungi non poterat librarius linguae Graecae imperitissimus; qui pro ν scilicet ita picto, ut litterae ν simile esset, compluribus locis scripsit ν , pro μ ετά per compendium significato ν ατά.

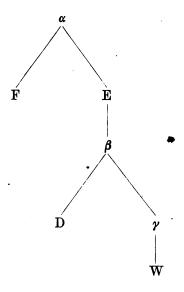
Codicum DW consensum non ita explicandum esse, ut D ex W aut W ex D sit descriptus, facile probatur.

¹⁾ c. 6, 1 W solus exhibet Ελαττον, D ήττον, sed in rasura, ita ut hic quoque olim Ελαττον scriptum fuisse suspiceris.

²⁾ c. 20, 2 ἄπληστοι FED ἄπλαστοι W; c. 35, 2 FED falso exhibent ἔφην pro ἔφη; is qui codicis W fontem exaravit cum sequentia alterius personae esse intellegeret, post ἔφην inseruit οὐδὲν ἔφη.

In W enim c. 21, 3—22, 1 amplior lacuna patet quam in D, qui eadem omittit atque E. Accedunt alii loci, quibus D cum E conveniat dissentiente W (c. 13, 2 περιπατικοί; c. 14, 4 ἐκβάλλουσι; c. 22, 2 αὐτός; c. 26, 3 οὐθενός).¹) Rursus alias W codicis E lectionem tenet discordante D: cf. c. 3, 3 (καταδιαφθείρεται); c. 4, 3 (ἔλθωσιν); c. 22, 2 (δουλεύουσιν).

Hoc igitur stemma familiae FEDW proxime ad veritatem accedere mihi videtur:



¹⁾ Congruunt ED etiam in adnotatione de Cebete primae paginae addita. Sed ea in D recentiore manu scripta est. Verba haec sunt: Ἰστέον ὡς ὁ Κέβης οὐτός ἐστιν ὁ Θηβαῖος ὁ τοῦ Πλάτωνος ὁμιλητής ὁ ἐν Φαίδωνι τοὺς πολλοὺς καὶ καλοὺς ὑπὲς ψυχῆς εἰπεῖν λόγους τὸν Σωκράτη γενόμενος (γινόμενος D) αἴτιος. (Suidae de Cebete articulum exscribunt L et C.)

Non desunt, fateor, quae contra pugnare dixeris. C. 2, 1 enim FDW praebent πολύν γρόνον πρὸς ἀλλήλους, Ε cum reliquis πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον; c. 14, 3 ἔφημεν dant FE, ἔφη μὲν cum A exhibent DW; c. 14, 4 έμβάλλωσι FW, έμβάλλουσι ED; c. 26, 3 οὐδενὸς FW, οὐδενὸς ED; c. 28, 1 καλά ED καλά superscripto z FW. Sed hi loci praeter priores duos omnes eiusmodi sunt, ut facile cogitaveris de coniecturis eius qui codicis W fontem exaravit. 2, 1 et 14, 3 nihil relinquitur nisi ut sumamus fontem codicum DW priore loco ad F, altero ad A fuisse correctum. Restant pauci loci, quibus D dissentit ab E, convenit cum reliquorum nonnullis, velut 4, 3 (ἔλθωσιν ΕW, εἰσέλθωσιν D reliqui). Quod, si recte de familia FEDW. disputavimus, ita explicandum est, ut is qui codicem D scripsit, praeter E aliud quoque exemplar inspexerit.

Codex W manum correctricem expertus est e K pendentem. Cuius rei gravissimum testimonium praebet c. 14, 3, ubi corrector, cum ea quae exciderant in margine suppleret, codicem K secutus omisit ἐν τούτοις additamentumque margini adscriptum continuans cum K scripsit μετ' αὐτῆς, quod textus exhibebat αὐτῶν obliterato. Idem paulo ante (c. 14, 3 in.) cum C²K ante μὲν γὰρ inseruit ἔτι. C. 33, 5 soli KW² scribunt οὐδὲν, reliqui οὐθὲν; c. 33, 4 in χρήσιμα conveniunt B²CKW²; ibidem πρὸς τὸ συντομωτέρως ἐλθεῖν omittunt CK, eadem in W obliteravit secunda manus; paulo post συμβάλλεται praebent CKW².

Ad rationem inter FEDW et ceteras deterioris notae familias intercedentem quod attinet, proximi illis

propinquitate sunt BR atque ita, ut ubi B et R inter se dissentiunt, saepius illi faciant cum R.

De codicibus CK(P) ad Muelleri dissertationem relego.

Librorum, quos nominavi, varias lectiones omnes in apparatu critico enumeravi praeter eas quae et errore mere orthographico natae essent neque ad codicum cognationem dispiciendam ullum afferrent momentum. Latinam versionem eorum, quae nisi Arabice non exstant, paucis quibusdam verbis mutatis sumpsi ex exemplari Drosihniano.

Indicem verborum plenum omniaque quae in Tabula obveniunt vocabula complexum adicere cum tota harum editionum ratione impedirer, collegi et ea quae, cum apud optimae aetatis scriptores non invenirentur, aliquid valerent ad aetatem opusculi investigandam¹) et ea quibus illustraretur libelli indoles philosophica. Huc praeter philosophiae terminos, quos recepi omnes, etiam imagines et collationes (v. g. τέμνειν καὶ καίειν, έταίραι) facere non est cur eos moneam, qui Stoicorum et Cynicorum disserendi modum cognoverunt.

Restat ut gratias agam maximas bibliothecarum Parisinae, Vindobonensis, Bernensis praefectis, quorum illi Tabulae libros manuscriptos benevole Bernam mihi miserunt utendos, hic, ut gratissimum id officium mihi obtingeret, humanissima sua intercessione effecit.

Scribebam Bernae mense Iulio a. 1893.

C. Praechter.

¹⁾ Fusius de his vocabulis egi in dissertatione quam inscripsi: Cebetis Tabula quanam aetate conscripta esse videatur (Marburgi 1885) p. 104 sq.

Codices ceteraque textus restituendi instrumenta notis indicabuntur hisce a Muellero 1) propositis:

A codex Parisinus graec. 858 membr. saec. XI, desinit

c. 23, 2 in vocabulo πρότερον.

B codex Parisinus graec. 1001 chart. saec. XV.

C codex Parisinus graec. 1774 chart. saec. XVI. desinit c. 40, 2 in vocabulo ἄγνοιαν.

D codex Parisinus graec. 2992 chart. saec. XVI.

E codex Marc. (Venetus) graec. 391 chart. saec. XV.

F codex Marc. (Venetus) graec. 594 chart. saec. XV. K codex Cors. ex bibl. Nic. Rossii 292 (Coll. 43. D. 30) saec. XV?, desinit eodem loco quo C.

L codex Laurentianus plut. 57 cod. 45 saec. XV. desinit c. 21, 3 in voc. κάθηται.

M codex Meibomianus.

P codex Palatinus graec. 134 chart. saec. XV.

R codex Ricc. 25 chart. saec. XV. V codex Vaticanus 112 saec. XIV.

W codex Vindobonensis phil. graec. 167 chart, saec. XV?

A versio Arabica.

O versio Latina Odaxii.

Diversas unius libri manus numerorum notis distinxi $(\nabla^1 \nabla^2)$. Sauppeus et Muellerus ubi laudantur, intelleguntur horum virorum commentationes praef. p. III commemoratae.

¹⁾ l. l. p. 10.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ.

Ι. Ετυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ἐερῷ, ἐν ῷ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθεν τοῦ νεώ, ἐν ῷ ἦν γραφὴ ξένη τις καὶ μύθους ἔχουσα ἰδίους, οῦς δοὐκ ἠδυνάμεθα συμβαλεῖν, τίνες καί ποτε ἦσαν. οὔτε 2 γὰρ πόλις ἐδόκει ἡμῖν εἶναι τὸ γεγραμμένον οὔτε στρατόπεδον, ἀλλὰ περίβολος ἦν ἐν αὑτῷ ἔχων ἑτέρους περιβόλους δύο, τὸν μὲν μείζω, τὸν δὲ ἐλάττω. ἦν δὲ καὶ πύλη ἐπὶ τοῦ πρώτου περιβόλου. πρὸς δὲ τῇ 10 πύλη ὅχλος ἐδόκει ἡμῖν πολὺς ἐφεστάναι, καὶ ἔνδον 8 δὲ ἐν τῷ περιβόλφ πλῆθός τι γυναικῶν ἑωρᾶτο. ἐπὶ δὲ [τῆς εἰσόδου] τοῦ [πρώτου] πυλῶνος [καὶ περιβόλου] γέρων τις ἑστὼς ἔμφασιν ἐποίει ὡς προστάττων τι τῷ εἰσιόντι ὅχλφ.

ΙΙ. 'Απορούντων οὖν ἡμῶν περὶ τῆς μυθολογίας πρὸς ἀλλήλους πολὺν χρόνον πρεσβύτης τις παρεστώς, Οὐδὲν δεινὸν πάσχετε, ὧ ξένοι, ἔφη, ἀποροῦντες περὶ

¹ titulum om A Κέβητος πίναξ Θηβαίου C Κέβητος πίναξ πάνυ ἀναγκαῖος καὶ ἀφέλιμος V \parallel 2 Κρόνου \mid ήλίου C³ mg M \parallel 4 ἐνέκειτο CKP \parallel 5 ξένη τις A τις ξένη reliqui \parallel 6 ἐδυνάμεθα R² \mid συμβαλλεῖν CP, in D alterum λ erasum \mid τίνες τε F \mid ποτ M \mid 8 αὐτῷ libri corr Saupp. p. 774 \parallel 11 πολὺς om P¹ add πόλις P² mg \mid καὶ A sser C² om reliqui \mid ἔνδον in rasura V² \parallel 12 ἐν τῷ περιβόλο \mid τοῦ τεριβόλου ΚΡ² mg \parallel 13 καὶ \mid τοῦ CM \mid τῆς εἰσόδου \mid πρώτου \mid παὶ περιβόλου in suspicionem adurst Sauppeus p. 774 ad eandem portam $\mathcal{A} \parallel$ 14 ἐφεστὸς M \mid προστάττειν P¹ corr P² \parallel 16 οὖν A δὲ reliqui \mid ἡμῷν e corr V² \parallel 17 πολὺν χρόνον πρὸς ἀλλήλους FDW

- τῆς γοαφῆς ταύτης. οὐδὲ γὰο τῶν ἐπιχωρίων πολλοί 2 οἴδασι, τί ποτε αὕτη ἡ μυθολογία δύναται οὐδὲ γάο ἐστι πολιτικὸν ἀνάθημα ἀλλὰ ξένος τις πάλαι ποτὲ ἀφίκετο δεῦρο, ἀνὴρ ἔμφρων καὶ δεινὸς περὶ σοφίαν, 5 λόγφ τε καὶ ἔργφ Πυθαγόρειόν τινα καὶ Παρμενίδειον ἔξηλωκὼς βίον, ὂς τό τε ἰερὸν τοῦτο καὶ τὴν γραφὴν ἀνέθηκε τῷ Κρόνφ.
- Β Πότερον οὖν, ἔφην ἐγώ, καὶ αὐτὸν τὸν ἄνδρα γινώσκεις ἑωρακώς;
- ο Καὶ ἐθαύμασά γε, ἔφη, αὐτὸν πολυχοονιώτατον νεώτεοος ἄν. πολλὰ γὰο καὶ σπουδαία διελέγετο. τότε δὴ καὶ περὶ ταύτης [δὲ] τῆς μυθολογίας πολλάκις αὐτοῦ ἠκηκόειν διεξιόντος.
- III. Ποὸς Διὸς τοίνυν, ἔφην ἐγώ, εἰ μή τις σοι 15 μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα, διήγησαι ἡμῖν πάνυ γὰο ἐπιθυμοῦμεν ἀκοῦσαι, τί ποτέ ἐστιν ὁ μῦθος.

Οὐδεὶς φθόνος, ὧ ξένοι, ἔφη. ἀλλὰ τουτὶ ποῶτον δεῖ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτι ἐπικίνδυνόν τι ἔχει ἡ ἐξήγησις. Οἶον τί; ἔφην ἐγώ.

1 οὐδὲ AM οὐ reliqui | ἐγχωρίων M || 2 ἴσασι CKP | δύναται A δύναιτο reliqui | οὐ P^1 οὐδὲ P^2 reliqui || 3 ante ἀνάθημα add τὸ M sscr C rec man | ἀλλὰ om V^1 sscr V^2 || 4 ἔμφρων | ἄφρων M || 5 τε AM δὲ reliqui || 5.6 λόγω . . . βίον] ex terra peregrina regionis Lacedaemoniorum A || 7 Κρόνω] ἡλίω C^3 mg M || 8 οὖν] οὖς sed oblit P || 10 γ B || 10.11 πολυχρονιωτ****ἄν. πολλὰ γὰρ A πολὺν χρόνον νεώτερος ἄν. πολλὰ γὰρ M πολὺν χρόνον νεώτερος γὰρ ἄν πολλὰ reliqui πολυχρόνιον νεώτερος ὅν Sauppeus p. 772 || 12 τότε δὴ ἄτε δὴ AM idem sscr C. rec man, om reliqui. estne scribendum καὶ δὴ ? δὲ inclusi (om M) || 14 Διὸς om M || 15 μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα Κ ἡ μεγάλη ἀσχολία τυγχάνει οὖσα (τυγχάνουσα P^1) P^2 , (post τις) εἴη μεγάλη σχολία (sic) τυγχάνουσα M ἡ μεγάλη ἀσχ. τυγχάνουσα (ἡ ex εἰ corr F^1) reliqui || 16 γὰρ ex καὶ corr K^2 | ποτ' PM | έστι V^1 έστιν V^2 || 17 πρῶτον AMC^2 primum A prius O om reliqui || 18 ὑμᾶς δει VLBRF δει erasum C ἡμᾶς A

Ότι εί μεν. προσέξετε, έφη, και συνήσετε τα λεγόμενα, φρόνιμοι καλ εὐδαίμονες ἔσεσθε, εἰ δὲ μή, ἄφρονες καλ κακοδαίμονες καλ πικρολ καλ άμαθείς γενόμενοι κακώς βιώσεσθε. ἔστι γὰο ἡ έξήγησις ἐοικυῖα τῷ τῆς 2 Σφιγγὸς αἰνίγματι, δ έκείνη προεβάλλετο τοῖς ἀνθρώ- 5 ποις. εί μεν οὖν αὐτὸ συνίει τις, έσώζετο, εί δε μή συνίει, απώλετο ύπὸ τῆς Σφιγγός. ωσαύτως δὲ καὶ έπὶ τῆς έξηγήσεως ἔχει ταύτης. ἡ γὰο ἀφροσύνη τοῖς άνθρώποις Σφίγξ έστιν. αλνίττεται δε τάδε, τί άγα- 8 θόν, τί κακόν, τί οὔτε άγαθὸν οὔτε κακόν ἐστιν ἐν 10 τῷ βίῳ. ταῦτ' οὖν ἐὰν μέν τις μὴ συνιῆ, ἀπόλλυται ύπ' αὐτῆς, οὐκ εἰσάπαξ, ώσπες ὁ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς καταβρωθείς ἀπέθνησκεν, άλλὰ κατὰ μικρον έν δλω τῷ βίφ καταφθείρεται καθάπερ οί ἐπὶ τιμωρία παραδιδόμενοι. έὰν δέ τις γνώ, ἀνάπαλιν ή μεν ἀφροσύνη 15 άπόλλυται, αὐτὸς δὲ σώζεται καὶ μακάριος καὶ εὐδαίμων γίνεται έν παντί τῷ βίω. ὑμεῖς οὖν προσέχετε καλ μη παρακούετε.

IV. 3Ω 'Ηράκλεις, ώς είς μεγάλην τινὰ ἐπιθυμίαν ἐμβέβληκας ἡμᾶς, εί ταῦθ' οὕτως ἔχει. 20

'Αλλ' ἔστιν, ἔφη, οὕτως ἔχοντα.

Ούκ αν φθάνοις τοίνυν διηγούμενος ώς ήμων

¹ ἔφη om M \parallel 3 πικοι libri (πιαροί A?) μιαροί coni Sauppeus p. 775 \parallel 4 ἐοικνία om A ἔοικε pro ἔστι ἐοικνία M \parallel 5 προεβάλετο A προυβάλετο RFC PM προυβάλετο C² reliqui \parallel 6 συνιείς EDW sed ς in W oblit συνίη K \parallel 7 συνίη K \parallel άπώλετο A ἀπόλετο Μ ἀπώλετο VL ἀπόλλυτο BCKP ἀπώλλυτο reliqui \parallel καὶ om L \parallel 8 ἔχει om CKP \parallel 9 ἐστι V¹ ἐστιν V² \parallel καὶ τάδε KP² \parallel 11 μέν om P μὴ CK alterum μὴ oblit C \parallel συνιεί A συνίη reliqui \parallel 14 διαφθείρεται secr κατα Ε¹ καταδιαφθείρεται W \parallel καθάπερ παραδιδόμενοι del Drosihnus \parallel 15 ἐὰν \parallel ἄν K \parallel 20 ἡμᾶς ἔφην BRFEDW \parallel ἔχοι P \parallel 22 φθονοίς A φθονοίης M \parallel φθάνης V idem sed sscr οι L φθανοίος \mathbb{R}^1 φθάνοις \mathbb{R}^2

προσεξόντων οὐ παρέργως, ἐπείπερ καὶ τὸ ἐπιτίμιον τοιοῦτόν ἐστιν.

² 'Αναλαβών οὖν φάβδον τινὰ καὶ ἐκτείνας πρὸς τὴν γραφήν, Όρᾶτε, ἔφη, τὸν περίβολον τοῦτον;
 ⁵ Όρῶμεν.

Τοῦτο πρῶτον δεῖ εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖται οὖτος ὁ τόπος Βίος. καὶ ὁ ὅχλος ὁ πολὺς ὁ παρὰ τὴν πύλην ἐφεστὰς οἱ μέλλοντες εἰσπορεύεσθαι εἰς τὸν Βίον οὖτοί 8 εἰσιν. ὁ δὲ γέρων ὁ ἄνω έστηκὰς ἔχων χάρτην τινὰ 10 ἐν τῆ χειρὶ καὶ τῆ ἔτέρα ιὅπερ δεικνύων τι, οὖτος Δαίμων καλεῖται προστάττει δὲ τοῖς εἰσπορευομένοις, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Βίον δεικνύει δὲ ποίαν ὁδὸν αὐτοὺς δεῖ βαδίζειν, εἰ μέλλουσι σώζεσθαι ἐν τῷ Βίφ.

5 V. Ποίαν οὖν όδὸν κελεύει βαδίζειν ἢ πῶς; ἔφην ἐγώ. Ὁρᾶς οὖν, εἶπε, παρὰ τὴν πύλην θρόνον τινὰ κείμενον κατὰ τὸν τόπον, καθ' δν εἰσπορεύεται ὁ ὅχλος, ἐφ' οὖ κάθηται γυνὴ πεπλασμένη τῷ ἤθει καὶ πιθανὴ φαινομένη, ἢ ἐν τῆ χειρὶ ἔχει·ποτήριόν τι;

Όοο. άλλα τίς έστιν αΰτη; έφην.

'Απάτη καλεδται, φησίν, ή πάντας τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσα.

1 προσεχόντων sscr ξον M | ἐπείπερ | ἐπεὶ M || 3 οὖν] γοῦν L || 6 οὐτος ὁ τόπος AM ὁ τόπος οὖτος reliqui || 7 articulum ante ὅχλος οιν V^1 add V^2 | παρὰ] περὶ M || 8 πορεύεσθαι M || 12 ἔλθωσιν EW ἐσέλθωσιν K || 13 δεικνύει δὲ | in A videtur scriptum fuisse δείκνει δὲ vel δεικύει δὲ; παὶ δεικνύει οmisso δὲ reliqui || 13-15 εἰ . . . βαδίζειν οι M || 13 μέλλωσι σώζεσθαι A σώζεσθαι μέλλοντι reliqui || 15 οὖν οι P | αὐτοὺς add ante πελεύει P | 16 οὖν εἶπε A οὖν M εἶπε reliqui || 17 τὸν τόπον AM τὸν τόπον τοῦτον reliqui || 18 τὸ ἦθος B || 19 παὶ ἐν τῆ χειρὶ ἔχει AM παὶ ἐν (ἐν οι V^1 add V^2) τῆ χειρὶ ἔχονσα ceteri; $\mathring{η}$ — ἔχει Sauppeus p. 775 | τι οι M || 20 post ἔφην add έγα C rec ἔφην om K || 21 φησίν V^2 | τοὺς οι M

Εἶτα τί πράττει αΰτη;

Τοὺς είσπορευομένους είς τὸν Βίον ποτίζει τῆ έαυτῆς δυνάμει.

Τοῦτο δὲ τί ἐστι τὸ ποτόν; Πλάνος, ἔφη, καὶ ἄγνοια.

5

 $Ei\tau\alpha \tau i;$

Πιόντες τοῦτο πορεύονται είς τὸν Βίον.

Πότερον οὖν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον ἢ οὔ;

VI. Πάντες πίνουσιν, ἔφη, ἀλλ' οι μὲν πλείον, οι δὲ ἦττον. Ἔτι δὲ οὐχ ὁρᾶς ἔνδον τῆς πύλης πλῆθός 10 τι γυναικῶν ἐτέρων παντοδαπὰς μορφὰς ἐχουσῶν;

Όφῶ.

Αὐται τοίνυν Δόξαι καὶ Ἐπιθυμίαι καὶ Ἡδοναὶ 2 καλοῦνται: ὅταν οὖν εἰσπορεύηται ὁ ὅχλος, ἀναπη-δῶσιν αὖται καὶ πλέκονται πρὸς ἕκαστον, εἶτα ἀπ- 15 άγουσι.

Ποῦ δὲ ἀπάγουσιν αὐτούς;

Al μεν είς τὸ σώζεσθαι, ἔφη, αί δε είς τὸ ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν ἀπάτην.

况 δαιμόνιε, ώς χαλεπὸν τὸ πόμα λέγεις.

20

Καὶ πᾶσαί γε, ἔφη, ἐπαγγέλλονται ὡς ἐπὶ τὰ βέλ- 3

1 εἶτα τί] διτατὶ M \parallel 2 τἢ ἑαντῆς (ἑαντῆ V¹ corr V²) δυνάμει libri, τὴν — δύναμιν Drosihnus approbante Sauppeo p. 769. Cum dativo rei ποτίζειν coniungitur a Plutarcho quaest. conv. 6, 2, 5 p. 687 f. ita tamen, fateor, ut sit irrigare. Neque vero contra codicum consensum facere ausus sum \parallel 4 τοντὶ M \parallel 5 πλάνος AML πλάν sscr in ras o V² πλάνη BRFED W CKP \parallel 6 διατί M \parallel 7 πίνοντες M W² mg \parallel 8 πότεςον οὖν οm M \parallel post πίνουσι add ἔφη P¹ mg ἔφην corr P² \parallel 10 ἡττον D in ras, ἔλαττον W \parallel 11 τι om M \mid ἑτέςων \mid ἐταιςῶν V²BRFED W CKP mulieres diversarum ac variarum formarum χ \parallel 14 εἰσποςεύεται P \parallel 15 πεςιπλέπονται BM συμπλέπονται Κ πλέπονται reliqui προσπλέπονται coni Sauppeus p. 773 \mid ἔπαστον in rasura V² \parallel 17 ποῖ K \parallel 18 ἀπόλνσθαι ΚC¹ alterum λ sscr C² \parallel 20 πῶμα P \parallel 21 ἀπαγγέλλονται ἔφη CP

τιστα ἄξουσαι καὶ εἰς βίον εὐδαίμονα καὶ λυσιτελῆ. οἱ δὲ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν πεπώκασι παρὰ τῆς ᾿Απάτης, οὐχ εὑρίσκουσι ποία ἐστὶν ἡ ἀληθινὴ ὁδὸς ἡ ἐν τῷ Βίφ, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῆ, ὥσπερ δρᾶς καὶ τοὺς πρότερον εἰσπορευομένους ὡς περιάγονται ὅποι ἀν τύχη.

VII. Όρῶ τούτους, ἔφην. ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη τίς ἐστιν ἡ ὥσπερ τυφλὴ καὶ μαινομένη τις εἶναι δοκοῦσα καὶ ἐστηκυῖα ἐπὶ λίθου τινὸς στρογγύλου;

10 Καλεῖται μέν, ἔφη, Τύχη ἔστι δὲ οὐ μόνον τυφλὴ καὶ μαινομένη, ἀλλὰ καὶ κωφή.

2 Αΰτη οὖν τί ἔργον ἔχει;

Περιπορεύεται πανταχοῦ, ἔφη καὶ παρ' ὧν μὲν ἀρπάζει τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἐτέροις δίδωσι παρὰ δὲ 15 τῶν αὐτῶν πάλιν ἀφαιρεῖται παραχρῆμα ἃ δέδωκε καὶ ἄλλοις δίδωσιν εἰκῆ καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ σημεῖον καλῶς μηνύει τὴν φύσιν αὐτῆς.

Β Ποιον τοῦτο; ἔφην έγώ.

Ότι έπλ λίθου στρογγύλου έστηκεν.

1 ἄξονσαι] ήξονσι Μ αὕξονσαι FEDW | είς οm V¹ add V² ές Μ | ἄλλον post βίον add Μ || 3 παρὰ τῆς ᾿Απάτης] παραπορεύονται P || 3.4 ἀληθινή όδὸς] ἀλήθεια Μ || 5 τοὺς .. εἰσπορενομένονς sscr οἰ .. οι Κ¹ | περιάγοντας omnes sed B¹ sscr αι || 6 ὅποι ἄν τύχοι ΑΜ ὅπη ἄν αὖται δεικνύονσιν ΒΚ ὅπη (ὅποι W όπ terminatione foramine abrepta V) ἄν αὖται δεικνύωσιν τοιιαμί. ὅποι ἄν τύχωσι coni Sauppeus p. 775 || 7 τοῦτον ΚΡ τούτονς reliqui. ઉποι ἀν τύχωσι coni Sauppeus p. 775 || 7 τοῦτον ΚΡ τούτονς reliqui (C ex corr) || 8 ἡ om A | παι μαινομένη del Drosihnus, vid. infra ad vv. 10. 11 | τις om M || 10 οὐ sscr D || 10. 11 τυφλή ἀλλὰ παὶ μαινομένη καὶ πωφή libri, corr Gronovius. Nescio an παὶ μαινομένη eiciendum sit: nec caeca tantummodo est, sed surda etiam A || 12 post αὖτη inser μὲν F | ἔχει] ἔφη D || 13 μὲν om in textu add in mg D rec ut videtur manu || 14 ὑπορογούλον V¹ corr V² | δίδωσιν B | δὲ om W || 15 ἔδωπε Μ || 16 βεβαίως V¹ ἀβεβαίως V² | διὸς W || 19 λίθον στρογγύλον Λίθον reliqui

Είτα τί τοῦτο σημαίνει;

Οὐκ ἀσφαλής οὐδὲ βεβαία ἐστὶν ἡ παρ' αὐτῆς δόσις. ἐκπτώσεις γὰρ μεγάλαι καὶ σκληραὶ γίνονται, ὅταν τις αὐτῆ πιστεύση.

VIII. Ὁ δὲ [τῶν ἀνθρώπων] πολὺς ὅχλος οὖτος ὁ 5 περὶ αὐτὴν ἐστηκὼς τί βούλεται καὶ τίνες καλοῦνται;

Καλοῦνται μεν οὖτοι ἀπροβούλευτοι αἰτοῦσι δὲ Εκαστος αὐτῶν ὰ ρίπτει.

Πῶς οὖν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφήν, ἀλλ' οί μὲν αὐτῶν δοχοῦσι χαίρειν, οί δὲ ἀθυμοῦσιν ἐκτετα- 10 κότες τὰς χεῖρας;

Οί μεν δοκούντες, έφη, χαίφειν καὶ γελάν αὐτῶν 2 οί εἰληφότες τι παρ' αὐτῆς εἰσιν· οὖτοι δὲ καὶ ἀγαθὴν Τύχην αὐτὴν καλοῦσιν. οί δὲ δοκοῦντες κλαίειν [καὶ ἐκτετακότες] εἰσὶ παρ' ὧν ἀφείλετο ὰ δέδωκε πρότερον 15 αὐτοῖς. οὖτοι δὲ πάλιν αὐτὴν κακὴν Τύχην καλοῦσι.

Τίνα οὖν ἐστιν ἃ δίδωσιν αὐτοῖς, ὅτι οὕτως οί 8 μὲν λαμβάνοντες χαίρουσιν, οί δὲ ἀποβάλλοντες κλαίουσι;

Ταῦτα, ἔφη, ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ εἶναι ἀγαθά.

Ταῦτα οὖν τίνα ἐστί;

2 ante oón add őti praeter AM omnes \parallel 4 αύτη om B \parallel πιστεύη M \parallel 5 ὁ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολὺς ὅχλος Α ὁ δὲ ὁ πολὺς ὅχλος V ¹ ὁ δὲ ὅχλος ὁ πολὺς V ²LBRFEDW CKP τῶν ἀνθρώπων add C mg M, ignorant \mathbb{A} et O, del Drosihnus \mid ὁ post οὐτος om M \mid 7 καλοῦνται om W \mid post μὲν add οὖν B \mid 9 οὖν om L \mid 10 δοκοῦσιν αὐτῶν F \mid δοκοῦντες P \mid 12 μὲν \mid δὲ K \mid 13 οί \mid εἴη P \mid τι om B \mid παρ αὐτῆς Α παρ αὐτοῦ M παρὰ τῆς τύχης reliqui \mid 14 αὐτὴν om B \mid καλοῦσι F \mid 14—16 οί — καλοῦσι om FL add mg L \mid 14. 15 καὶ ἐκτετακότες A MV \mid καὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες V \mid reliqui. καὶ — ἐκτετακότες agnorat \mid 4 del Muellerus \mid 15 δέδωκεν BP ἔδωκε M \mid 16 κακὴν Τύχην αὐτὴν praeter A omnes \mid 17 οὖν om M \mid 18 ἀποβαλόντες WK \mid κλαἰονσιν FE DWP \mid 19 ταῦτα οὖν B ταῦτ οὖν M \mid 21 ταῦτ M

Η Πλοῦτος δηλονότι καὶ δόξα καὶ εὐγένεια καὶ τέκνα καὶ τυραννίδες καὶ βασιλεῖαι καὶ τἆλλα ὅσα τούτοις παραπλήσια.

Ταῦτα οὖν πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά;

5 Περί μεν τούτων, έφη, και αὖθις έκποιήσει διαλέγεσθαι, νῦν δε περί την μυθολογίαν γινώμεθα.

"Εστω οΰτως.

ΙΧ. Όρὰς οὖν, ὡς ἂν παρέλθης τὴν πύλην ταύτην,
 ἀνωτέρω ἄλλον περίβολον καὶ γυναϊκας ἔξω τοῦ περι ιο βόλου ἐστηκυίας κεκοσμημένας ὥσπερ ἐταϊραι εἰώθασι;
 Καὶ μάλα.

Αὖται τοίνυν $\dot{\eta}$ μὲν ᾿Ακρασία καλεῖται, $\dot{\eta}$ δὲ ᾿Ασωτία, $\dot{\eta}$ δὲ ᾿Απληστία, $\dot{\eta}$ δὲ Κολακεία.

- 2 Τί οὖν ὧδε έστήκασιν αὖται;
- 15 Παρατηροῦσιν, ἔφη, τοὺς είληφότας τι παρὰ τῆς Τύχης.

Εἶτα τί;

'Αναπηδώσι καὶ συμπλέκονται αὐτοῖς καὶ κολακεύουσι καὶ ἀξιοῦσι παρ' αὐταῖς μένειν λέγουσαι ὅτι βίον το ξέρουσιν ἡδύν τε καὶ ἄπονον καὶ κακοπάθειαν ἔχοντα δοὐδεμίαν. ἐὰν οὖν τις πεισθῆ ὑπ' αὐτῶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν 'Ηδυπάθειαν, μέχρι μέν τινος ἡδεῖα δοκεῖ

1 δηλονότι] δηλαδή $K \mid n\alpha l$ ante δόξα om $W \parallel 2$ τὰ ἄλλα F ἄλλα $M \parallel 4$ ταῦτ' $EDWPM \parallel 5$ ἐπποιήσει διαλέγεσθαι AM διαλεξόμεθα reliqui $\parallel 6$ γινώμεθα A γενόμεθα D γενώμεθα reliqui $\parallel 8$ παφέλθης sscr οι B παφέλθοις $RFCKP \mid post$ παφέλθης add ἔφη $V^*L \mid post$ ταύτην add ἔφη $BFEDW \parallel 9$ ἀνωτέφω AM ἀνώτεφον reliqui $\mid post$ πεφίβολον AM ex superiore linea repet ὡς αν $\parallel 10$ ἐταῖφαι $\mid al$ ἐταῖφαι $\mid C^*KF \mid al$ ἐτέφαι $\mid C^*P \mid$ εἰώθασιν αὶ ἐταῖφαι $\mid F \mid 12$ αὐται $\mid m$ παλείται om $\mid C^* \mid m \mid 16$ παφατηφοῦσι $\mid E \mid CKP \mid 18$ ἀπληστεία $\mid A$ ἀπλειστία $\mid M \mid 16$ παφατηφοῦσι $\mid E \mid E$ φη om $\mid F \mid E$ $\mid E$ αὐταῖς $\mid A$ αὐτὰς $\mid E \mid E$ $\mid E$ $\mid E$ $\mid E$ $\mid E$ $\mid E$ $\mid E$ 0 $\mid E$ 1 $\mid E$ 20 τε $\mid E$ 3 απληστεία $\mid E$ 4 αὐτὰς $\mid E$ 4 αὐτὰς $\mid E$ 5 τε $\mid E$ 6 $\mid E$ 7 $\mid E$ 8 αν συν $\mid E$ 9 \mid

είναι ή διατριβή, έως ὰν γαργαλίζη τὸν ἄνθρωπον, εἶτ' οὐκέτι. ὅταν γὰρ ἀνανήψη, αἰσθάνεται ὅτι οὐκ ἤσθιεν, ἀλλ' ὑπ' αὐτῆς κατησθίετο καὶ ὑβρίζετο. διὸ 4 καὶ ὅταν ἀναλώση πάντα ὅσα ἔλαβε παρὰ τῆς Τύχης, ἀναγκάζεται ταύταις ταῖς γυναιξὶ δουλεύειν καὶ πάνθ' ὁ ὑπομένειν καὶ ἀσχημονεῖν καὶ ποιεῖν ἕνεκεν τούτων πάντα ὅσα ἐστὶ βλαβερά, οἶον ἀποστερεῖν, ἱεροσυλεῖν, ἐπιορκεῖν, προδιδόναι, ληίζεσθαι καὶ πάνθ' ὅσα τούτοις παραπλήσια. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ἐπιλίπη, παραδίδονται τῆ Τιμωρία.

Χ. Ποία δέ έστιν αΰτη;

Όρᾶς δπίσω τι, ἔφη, αὐτῶν ἄνω ὥσπερ θυρίον μικρὸν καὶ τόπον στενόν τινα καὶ σκοτεινόν;

Καὶ μάλα.>

Οὐκοῦν καὶ γυναϊκες αἰσχοαὶ καὶ φυπαραὶ καὶ φάκη 15 ημφιεσμέναι δοκοῦσι συνεῖναι;

Καὶ μάλα.

2

Αὖται τοίνυν, ἔφη, ἡ μὲν τὴν μάστιγα ἔχουσα καλὲῖται Τιμωρία, ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς γόνασιν ἔχουσα Αύπη, ἡ δὲ τὰς τρίχας τίλλουσα έαυτῆς Ὀδύνη. 20

Β 'Ο δὲ ἄλλος οὖτος ὁ παρεστηκὼς αὐταῖς δυσειδής τις καὶ λεπτὸς καὶ γυμνός, καὶ μετ' αὐτοῦ τις ἄλλη ὁμοία αὐτῷ αἰσχρὰ καὶ λεπτή, τίς ἐστιν;

Ό μεν 'Οδυρμός καλείται, ἔφη, ἡ δε 'Αθυμία, ἀδελφὴ δ΄ δ΄ ἐστὶν αὕτη αὐτοῦ. τούτοις οὖν παραδίδοται καὶ μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος εἶτα ἐνταῦθα πάλιν εἰς τὸν ἔτερον οἶκον ρίπτεται, εἰς τὴν Κακοδαιμονίαν, καὶ ὧδε τὸν λοιπὸν βίον καταστρέφει ἐν πάση κακοδαιμονία, ἀν μὴ ἡ Μετάνοια αὐτῷ ἐπιτύχη 10 ἐκ προαιρέσεως συναντήσασα.

ΧΙ. Είτα τί γίνεται, έὰν ἡ Μετάνοια αὐτῷ συναντήση;

'Εξαιρεῖ αὐτὸν ἐκ τῶν κακῶν καὶ συνίστησιν αὐτῷ ετέραν Δόξαν [καὶ 'Επιθυμίαν] τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν 15 Παιδείαν ἄγουσαν, ἄμα δὲ καὶ τὴν εἰς τὴν Ψευδοπαιδείαν καλουμένην.

2 Εἶτα τί γίνεται;

'Εὰν μέν, φησί, τὴν Δόξαν ταύτην προσδέξηται τὴν ἄξουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν, καθαρ-

1 δὲ ΑΜ δ' reliqui || 2 καὶ γυμνὸς καὶ λεπτὸς Μ | μετ' αὐτοῦ ΑΜ μετὰ τοῦτον Β κατὰ ταῦτα W μετὰ ταῦτα reliqui | ἄλλη Α om reliqui || 3 αὐτῷ οm EDW | λεπτή] ὁυπαρὰ ex ὁυπαραὶ corr P | ἐστι V¹ ἐστιν V² || 4.5 'Αθυμία — αὐτοῦ] sic Α ἀδελφὴ αὐτοῦ ἀθυμία reliqui (αὐτοῦ ἀθυμία om Μ) || 6 μετὰ κατὰ W || 6.7 ἐνταῦθα πάλιν ΑΜ πάλιν ἐνταῦθα VLBRFCP πάλιν ἐντεῦθεν Κ ἐνταῦθα οm EDW || 7 τὸν ante ἔτερον Α (sed erasum), Μ, om reliqui || 8 βίον] τοῦ βίον Β τούτον βίον Μ || 9 μετάνοι V¹ corr V² | ἐπιτύχη ἀπὸτύχη Α ἀπὸ τύχης ΚΜ ἀπὸ τῆς τύχης reliqui ἐπιτύχη Johnsonus approbantibus Sauppeo p. 773 et Muellero p. 67 || 10 ἐπ προαιρέσεως del Drohsinus | συναντήσασα Α συναντήση reliqui || 11 είτα . . . συναντήση om WP add W mg | ἡ om AB || 13 ἐξαίρει libri ἐξαιρεί Sauppeus p. 775 | ἐπ] ἀπὸ BL | συνίστησι VEDK || 14 καὶ 'Επιθυμίαν del Drosinus || 15 "τὴν deest" (in M) Meibomius || 18 φησί] φῆ W || 19 αὕξουσαν CP | αὐτὴν P | ἀλήθειαν P

2

θεὶς ὑπ' αὐτῆς σώζεται καὶ μακάριος καὶ εὐδαίμων γίνεται ἐν τῷ βίφ· εἰ δὲ μή, πάλιν πλανᾶται ὑπὸ τῆς Ψευδοδοξίας.

XII. 'Ω 'Ηράκλεις, ώς μέγας ὁ κίνδυνος άλλος οὖτος. ἡ δὲ Ψευδοπαιδεία ποία ἐστίν; ἔφην ἐγώ.

Ούχ δοᾶς τὸν ἕτεοον περίβολον ἐκεῖνον;

Καὶ μάλα, ἔφην ἐγώ.

Οὐκοῦν ἔξω τοῦ περιβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον γυνή τις ἔστηκεν, ἡ δοκεῖ πάνυ καθάριος καὶ εὕτακτος εἶναι; Καὶ μάλα.

Ταύτην τοίνυν οι πολλοί και είκαιοι των άνδοων 8 Παιδείαν καλούσιν· οὐκ ἔστι δέ, άλλὰ Ψευδοπαιδεία, ἔφη. οι μέν τοι σωζόμενοι ὁπόταν βούλωνται είς τὴν ἀληδινὴν Παιδείαν έλθειν, ὧδε πρῶτον παραγίνονται.

Πότερον οὖν ἄλλη ὁδὸς οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὴν ἀλη- 15 δινὴν Παιδείαν ἄγουσα;

(Οὐκ) ἔστιν, ἔφη.

ΧΙΙΙ. Οὖτοι δὲ οἱ ἄνθοωποι οἱ ἔσω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες τίνες εἰσίν;

Οί τῆς Ψευδοπαιδείας, ἔφη, ἐρασταὶ ἠπατημένοι ω καὶ οἰόμενοι μετὰ τῆς ἀληθινῆς Παιδείας συνομιλεῖν.
Τίνες οὖν καλοῦνται οὖτοι:

Οί μεν ποιηταί, έφη, οί δε φήτοφες, οί δε διαλεκτι- 2 κοί, οί δε μουσικοί, οί δε αφιθμητικοί, οί δε γεωμέ-

2 ante $\tau \tilde{\varphi}$ praeter AM omnes add $\pi \alpha \nu \tau l$ | 3 μενοδοξίας sscr ψεν E^1 ψενδοπαιδείας $P \parallel 4$ ἄλλος] παl $F \parallel 5$ Ψενδοπαιδεία] ψενδοδοξία $M \mid \tilde{\epsilon}$ στιν $RFE \parallel 9$ παθάφιος A παθάφειος M παθοι M^1 καίοι M^2 καίον M^2 μ 15 έστι M^2 έστιν M^2 μ 17 ούπ inser Sauppeus p. 775 minime, inquit, non habent viam aliam M^2 μ 18 οί ante έσω om M^2 sed add M^2 mg | είσω M^2 μ 20 οί om M^2 μ 21 άληθοῦς M^2 καίοῦν M^2 καίοῦνται M^2

τραι, οί δὲ ἀστρολόγοι, οί δὲ κριτικοί, οί δὲ ἡδονικοί, οί δὲ περιπατητικοί καὶ ὅσοι ἄλλοι τούτοις εἰσὶ παραπήσιοι.

ΧΙV. Αί δὲ γυναϊκες ἐκεῖναι αί δοκοῦσαι περιτρέ-5 χειν ὅμοιαι ταῖς πρώταις, ἐν αἶς ἔφης εἶναι τὴν 'Ακρασίαν [καὶ αί ἄλλαι αί μετ' αὐτῶν] τίνες εἰσίν; Αὐταὶ ἐκεῖναί εἰσιν, ἔφη.

2 Πότερον οὖν καὶ ὧδε είσπορεύονται;

Nη Δ ία καὶ ὧδε, σπανίως δὲ καὶ οὐχὶ ὥσπερ ἐν 10 τῷ πρώτ φ περιβόλ φ .

Πότερον οὖν καὶ αί Δόξαι; ἔφην.

3 Μένει γὰο καὶ ἐν τούτοις τὸ πόμα, ὃ ἔπιον παρὰ τῆς ᾿Απάτης, καὶ ἡ ἄγνοια μένει [ἐν τούτοις νὴ Δία] καὶ μετ᾽ αὐτῆς γε ἡ ἀφροσύνη, καὶ οὐ μὴ ἀπέλθη ἀπ᾽ 15 αὐτῶν οὕθ᾽ ἡ δόξα οὕθ᾽ ἡ λοιπὴ κακία μέχρι ὰν ἀπογνόντες τῆς Ψευδοπαιδείας εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀλη-

1 οἱ δὲ κριτικοί post περιπατητικοί exhibent libri, ita ut critici pessime disiungantur ab reliquarum sex artium sectatoribus (Sauppeus p. 777); sed malui ordinem mutare quam cum Sauppeo philosophorum nomina eicere; in A critici praecedunt et musicos et peripateticos ac ioculatores || 2 περιπατικοί ΑΜΕΟ περιπατηκοί Ρ' corr P2 | τοιούτοις Β || 5 δμοια F || 6 και — αὐτῶν del Drosihnus, αί ante αλλαι om praeter EDK omnes sed W sscr, αi et ante et post αλλαι om M | μετ'] κατ' W || 7 αὐταὶ BRK αὐται A αὖται reliqui \parallel 9 ούχ F \parallel 11.12 ἔφη μὲν γὰο AM ναὶ ἔφη μὲν γὰο DW¹C¹ ναὶ ἔφημεν γὰο VLBRFEP ναὶ ἔφη ἔτι μὲν γὰο W²C³K. Recepi quae Muellerus proposuit p. 64 | 12 nal om L | 12. 13 τὸ πόμα - τούτοις om W add W2 mg sed om έν τούτοις | 13 και έν τούτοις Μ έν τούτοις δε Β έν τούτοις om K | Και ἡ ἄγνοια μένει hospiti tribuit Drosihnus; (Iamne etiam, quaerebam, versantur isti in ignorantia? A): sed hic utique desideraveris interrogandi particulam. Suspicor et νη Δία et έν τούτοις (quod etiam Drosihnus delevit) additamenta esse librarii, qui illud και ή ἄγνοια μένει enuntiatum interrogativum ratus hospiti dabat | 14 αὐτῆς] αὐτῶν BRFE DW¹ sed αὐτῆς W² mg | 15 μέχρι Α μέχρ V¹ μέχρις V² reliqui θινήν όδον και πίωσι τὰς τούτων, καθαρτικὰς δυνάμεις. εἶτα ὅταν καθαρθῶσι καὶ ἐκβάλωσι τὰ κακὰ 4 πάνθ' ὅσα ἔχουσι καὶ τὰς δόξας καὶ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν λοιπὴν κακίαν πᾶσαν, τότε ἂν οὕτω σωθήσονται. ὡδε δὲ μένοντες παρὰ τῆ Ψευδοπαιδεία οὐδέποτε 5 ἀπολυθήσονται οὐδὲ ἐλλείψει αὐτοὺς κακὸν οὐδὲν ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων.

XV. Ποία οὖν αΰτη ή δδός ἐστιν ή φέρουσα ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; [ἔφην].

Όρᾶς ἄνω, ἔφη, τόπον τινὰ ἐκεῖνον, ὅπου οὐδεὶς 10 ἐπικατοικεῖ, ἀλλ' ἔφημος δοκεῖ εἶναι;

О́QÕ.

Οὐκοῦν καὶ θύραν τινὰ μικρὰν καὶ ὁδόν τινα πρὸ 2 τῆς θύρας, ῆτις οὐ πολὺ ὀχλεῖται, ἀλλ' ὀλίγοι πάνυ πορεύονται ὥσπερ δι' ἀνοδίας τινὸς καὶ τραχείας καὶ 15 πετρώδους εἶναι δοκούσης;

Καὶ μάλα, ἔφην.

Οὐκοῦν καὶ βουνός τις ύψηλὸς δοκεῖ εἶναι καὶ 3

¹ τὰς τούτων καθαρτικὰς δυνάμεις ΑΜ τὴν τούτων καθαρτικὴν δύναμιν reliqui || 2 είτα δταν καθαρθώσι om praeter AB ΜΆ omnes | καθαρθώσιν Β | ἐκβάλωσι ΑΒΚ idem sed corr εκβάλλωσι L ἐκβάλλωσι VRFWC ἐκβάλλωσιν Ρ ἐκβάλλουσι ΕD || 3 ὁ***χονσι tribus litteris evanidis Α δο΄ ὰν ἔχωσι Μ || 4 κακίαν κάσαν Α πάσαν κακίαν reliqui | post τότε add γὰρ BRFEDW | ἀν] δὴ coni Sauppeus p. 775; sed vide quae collegit Kuehnerus gramm. graec. II p. 170 (cf. etiam Marquardtius Galeni script. min. I praef. XLV sq.) | οῦτω VLCKΡ οῦτως reliqui οὐτοι Sauppeus | σωθήσωνται LRC σωθήσουται sscr ω F¹ || 5. 6 δδε ... ἀπολυθήσουται οπ FEDW || 5 δὲ] καὶ CP οπ Μ | ψευδοποιία Μ || 5. 6 οὐδέποτε ἀπολυθήσουται οπ Μ || 6 αὐτοίς L || 8 ἔστιν αὕτη ἡ ὀδὸς Μ || 9 ἔφην Α οm reliqui || 10 ἄνω ἔφη Α ἔφη ἄνω reliqui | οὐδεὶς CKP οὐθεὶς reliqui || 14 δλίγοι πάνυ ΑΜVL πάνυ δλίγοι reliqui || 15 δι' ἀνοδίας Α ἀνοδίας Μ δυσανούδου ceteri || 17 ἔφη FC¹ corr C²

ἀνάβασις στενή πάνυ και κυημνούς έχουσα ένθεν και ένθεν βαθείς.

Όφῶ.

Αύτη τοίνυν έστλν ή όδὸς, έφη, ή άγουσα ποὸς 5 τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν.

4 Καὶ μάλα γε χαλεπή προσιδείν.

Οὐκοῦν καὶ ἄνω ἐπὶ τοῦ βουνοῦ ὁρῷς πέτραν τινὰ μεγάλην καὶ ὑψηλὴν καὶ κύκλῷ ἀπόκρημνον;

Όρῶ, ἔφην.

Σ XVI. Όρᾶς οὖν καὶ γυναϊκας δύο έστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας λιπαρὰς καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως;

Όρω, άλλὰ τίνες καλοῦνται, ἔφην, αὧται;

2 'Η μεν 'Εγκράτεια καλεϊται, έφη, ή δε Καρτερία¹⁵ είσι δε άδελφαί.

Τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασι προθύμως οὕτως;

Β Παρακαλοῦσιν, ἔφη, τοὺς παραγινομένους ἐπὶ τὸν τόπον θαρρεῖν καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν λέγουσαι ὅτι βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτοὺς, εἶτα ῆξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν.

20 Ταν οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπὰ αὐτάς.

Αὖται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι καὶ Εἰκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς αὐτάς, εἶτα κελεύουσιν

1. 2 ἔνθεν καὶ ἔνθεν AMB ἔνθεν κάκεῖθεν reliqui $\parallel 2$ βαθείς δὲ C $\parallel 7$ post ἄνω add γε omnes praeter A \mid ἐπὶ \mid περὶ CKP \mid τὸν βουνὸν KP \mid τινὰ A om reliqui $\parallel 8$ καὶ ante κύκλω ignorant praeter AM omnes \parallel 11 τῆς πέτρας K τῆ πέτρα AM τὴν πέτραν reliqui \mid εὐτάκτους M \mid ante ὡς add καὶ praeter AM omnes \parallel 13 καλοῦνται ἔφην \mid φημὶ καλοῦνται Μ \parallel 15 δὲ om V^1 add V^2 \parallel 16 οῦτω προθύμως praeter A omnes \parallel 18 ὅτι om AM λέγουσαι βραχὰ ἔτι δεῖν coni Muellerus p. 64 \parallel 20 παραγίνωνται V^1 παραγένωνται V^2 \parallel 21 αὐτάς AMC αὐτήν reliqui \parallel 22 προσκαταβαίνουσαι sser σι K^1 καταβαίνουσι M \parallel 23 αὐτάς? A αὐτάς M έαντάς reliqui αὐτὰς Sauppeus p. 774

αὐτοὺς διαναπαύσασθαι. καὶ μετὰ μικρὸν διδόασιν 5 ἐσχὺν καὶ θάρσος καὶ ἐπαγγέλλονται αὐτοὺς καταστήσειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν καὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδόν, ὡς ἔστι καλή τε καὶ δμαλὴ καὶ εὐπόρευτος καὶ καθαρὰ παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρῷς. 5

'Εμφαίνει νη Δία.

XVII. Όρᾶς οὖν, ἔφη, καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἄλσους ἐκείνου τόπον τινά, δς δοκεῖ καλός τε εἶναι καὶ λειμωνοειδής καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενος;

Καὶ μάλα.

10

Κατανοείς οὖν ἐν μέσφ τῷ λειμῶνι περίβολον ετε- 2 ρον καὶ πύλην ετέραν;

"Εστιν οὕτως. ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὖτος; Εὐδαιμόνων οἰκητήριον, ἔφη· ὧδε γὰο διατρίβουσιν 8 αί 'Αρεταὶ πάσαι καὶ ἡ Εὐδαιμονία.

Είεν, ἔφην έγώ, ὡς καλὸν λέγεις τὸν τόπον είναι.

XVIII. Οὐκοῦν παρὰ τὴν πύλην δρặς, ἔφη, ὅτι γυνή τις ἐστὶ καλὴ καὶ καθεστηκυῖα τὸ πρόσωπον, μέση δὲ καὶ κεκριμένη ἤδη τῆ ἡλικία, στολὴν δ' ἔχουσα ἀπλῆν τε καὶ ἀκαλλώπιστον; ἔστηκε δὲ οὐκ ἐπὶ στρογ- 20 γύλου λίθου, ἀλλ' ἐπὶ τετραγώνου ἀσφαλῶς κειμένου. καὶ μετὰ ταύτης ἄλλαι δύο εἰσὶ θυγατέρες τινὲς δο- 2 κοῦσαι εἶναι.

2 παταστήσειν AMP παταστήσαι reliqui sed sscr ειν L \parallel 3 πρὸς τὴν ἀληθινὴν \parallel καὶ ἀληθεινὴν M \parallel 6 ἐμφαίνει \parallel ἐμφαίνεται Drosihnus. Sed nescio an activi forma e Polyb. 3, 23, 5 explicari possit \parallel 7. 8 καὶ om ante ἔμπροσθεν add ante τόπον M \parallel 9—11 καὶ . . . λειμῶνι om L add mg (sed in fine τοῦ λειμῶνος) \parallel 11 οὖν om B \parallel καὶ add ante ἐν K \parallel τοῦ λειμῶνος praeter AM omnes \parallel 16 λέγεις om CKP sed add C rec man \parallel τὸν om C add rec man \parallel 19 καὶ om WM \parallel κεκριμμένη VBRCP πεκρυμμένη L \parallel ἤδη om EDW \parallel δ' om P \parallel 20 ἀπλῆν τε καὶ καλλοπισμόν A, idem sed καλλοπισμόν M ἀπλῆν καὶ καλλοπισμόν (καλωπισμόν K) reliqui ἀπαλλόπιστον corr B \parallel 22 μετὰ ταύτην P μετ' αὐτῆς M

ἀνάβασες στενή πάνυ και κοημνούς έχουσα ένθεν και ένθεν βαθείς.

Όǫỡ.

Αύτη τοίνυν έστλν ή όδὸς, έφη, ή ἄγουσα πρὸς 5 τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν.

4 Καὶ μάλα γε χαλεπὴ προσιδεῖν.

Ο ἀκοῦν καὶ ἄνω ἐπὶ τοῦ βουνοῦ δρῷς κέτραν τινὰ μεγάλην καὶ ὑψηλὴν καὶ κύκλῷ ἀπόκρημνον;

Όοῶ, ἔφην.

 XVI. Όρᾶς οὖν καὶ γυναϊκας δύο ἐστηκυίας ἐπὶ τῆς πέτρας λιπαρὰς καὶ εὐεκτούσας τῷ σώματι, ὡς ἐκτετάκασι τὰς χεῖρας προθύμως;

Όρω, άλλὰ τίνες καλοῦνται, ἔφην, αὧται;

2 'Η μεν 'Εγκράτεια καλεϊται, έφη, ή δε Καρτερία¹⁵ είσι δε άδελφαί.

Τί οὖν τὰς χεῖρας ἐκτετάκασι προθύμως οὕτως;

3 Παρακαλοῦσιν, ἔφη, τοὺς παραγινομένους ἐπὶ τὸν τόπον θαρρεῖν καὶ μὴ ἀποδειλιᾶν λέγουσαι ὅτι βραχὸ ἔτι δεῖ καρτερῆσαι αὐτοὺς, εἶτα ἥξουσιν εἰς ὁδὸν καλήν.

 $_{4}^{20}$ Όταν οὖν παραγένωνται ἐπὶ τὴν πέτραν, πῶς ἀνα- βαίνουσιν; δρῶ γὰρ δδὸν φέρουσαν οὐδεμίαν ἐπ᾽ αὐτάς.

Αὐται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ προσκαταβαίνουσι καὶ Ελκουσιν αὐτοὺς ἄνω πρὸς αὐτάς, εἶτα κελεύουσιν

1. 2 ἕνθεν παὶ ἕνθεν AMB ἕνθεν πάπεῖθεν reliqui $\parallel 2$ βαθεῖς δὲ C \parallel 7 post ἄνω add γε omnes praeter A \mid ἐπὶ \mid περὶ CKP \mid τὸν βουνὸν KP \mid τινὰ A om reliqui \parallel 8 παὶ ante πύπλω ignorant praeter AM omnes \parallel 11 τῆς πέτρας K τῆ πέτρα AM τὴν πέτραν reliqui \mid ἐντάπτους M \mid ante ὡς add παὶ praeter AM omnes \parallel 13 καλοῦνται ἔφην \mid φηὶ καλοῦνται M \parallel 15 δὲ οπ V¹ add V² \parallel 16 οῦτω προθύμως praeter A omnes \parallel 18 ὅτι οm AM λέγουσαι βραχὸ ἔτι δεῖν coni Muellerus p. 64 \parallel 20 παραγίνωνται V¹ παραγένωνται V \parallel 21 αὐτάς AMC αὐτήν reliqui \parallel 22 προσπαταβαίνουσαι sscr σι K¹ παταβαίνουσι M \parallel 23 αὐτάς ? A αὐτάς M ἐαντάς reliqui αὐτὰς Sauppeus p. 774

ούτως αν δ ίατρος αυτον είς ανάληψιν και ύγείαν κατέστησεν, εί δε μη έπείθετο οίς έπέταττεν, ευλόγως 8 αν δήπου άπωσθείς έξώλετο ύπο της νόσου —

Ταῦτα μεν συνίημι, έφην έγώ.

Τον αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ἔφη, καὶ πρὸς τὴν $Παι-\frac{5}{4}$ δείαν ὅταν τις παραγένηται, θεραπεύει αὐτὸν καὶ ποτίζει τῆ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρη πρῶτον καὶ ἐκβάλη τὰ κακὰ πάντα ὅσα ἔχων ἡλθε.

Ποΐα ταῦτα;

Τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν ἐπεπώκει παρὰ $_{5}^{10}$ τῆς ᾿Απάτης, καὶ τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀκρασίαν καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῷ περιβόλῷ.

ΧΧ. Όταν οὖν καθαρθῆ, ποῦ αὐτὸν ἀποστέλλει; 15 "Ενδον, ἔφη, πρὸς τὴν Ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὰς ἄλλας 'Αρετάς.

Ποίας ταύτας;

Οὐχ δοᾶς, ἔφη, ἔσω τῆς πύλης χοοὸν γυναικῶν, 2 ὡς εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι καὶ εὕτακτοι καὶ στολὴν 20 ἀτρύφερον καὶ ἀπλῆν ἔχουσιν. ἔτι τε ὡς ἄπλαστοί εἰσι καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι καθάπερ αἱ ἄλλαι;

Όρῶ, ἔφην. ἀλλὰ τίνες αὖται καλοῦνται;

1 ὁ ἰατρὸς αὐτὸν Α αὐτὸν ὁ ἰατρὸς CKP αὐτὸς ὁ ἰατρὸς reliqui | ὑγίαν Μ ὑγίειαν Κ ὑγείαν reliqui sed supra α sscr η W² || 2 κατέστησαν W | ἐπύθετο C¹P ἐπείθετο corr C² || 4 μὲν ΑΜ C² • om C¹ reliqui || 5 τοίνυν | δὴ Μ || 6 παραγένηται ΑΜ παραγένηται reliqui | ἀὐτὴν F || 7 ἐαυτῆ V¹ ἐαυτῆς V²; vid. supra P. 5, 2 || 8 πάντα οm Μ || ἡλθεν CP | ἡλθεν ἔχων FED W || 10 δν] Μ || 10.11 παρὰ τῆς ἀπάτης ἐπεπόκει Μ || 13 πρώτω οm Μ || 16 ὅτ² Α || 20 δοκοῦσιν είναι || δοκοῦσιν Μ || 21 ἔχονσιν || ἔχονσιν

R

'Εμφαίνει ούτως έχειν.

Τούτων τοίνυν ή μὲν ἐν τῷ μέσ φ Παιδεία ἐστίν, ή δὲ 'Αλήθεια, ή δὲ Πειθώ.

- Β Τί δὲ ἔστηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὕτη;
- Σημεῖον, ἔφη, ὅτι ἀσφαλής τε καὶ βεβαία ἡ πρὸς αὐτὴν δόός ἐστι τοῖς ἀφικνουμένοις καὶ τῶν διδομένων ἀσφαλὴς ἡ δόσις τοῖς λαμβάνουσι.
- 4 Και τίνα ἐστίν, ἃ δίδωσιν αὕτη; Θάρσος και ἀφοβία, ἔφη ἐκεῖνος.
- 10 Ταῦτα δὲ τίνα ἐστίν;

Ἐπιστήμη, ἔφη, τοῦ μηδὲν ἄν ποτε δεινὸν παθεῖν έν τῷ βίφ.

ΧΙΧ. Ὁ Ἡράκλεις ὡς καλά, ἔφην, τὰ δῶρα. ἀλλὰ τίνος ἕνεκεν οὕτως ἔξω τοῦ περιβόλου ἔστηκεν;

15 Όπως τοὺς παραγινομένους, ἔφη, θεραπεύη καὶ ποτίζη τὴν καθαρτικὴν δύναμιν. εἶθ' ὅταν καθαρ-θῶσιν, οὕτως εἰσάγει τούτους πρὸς τὰς ᾿Αρετάς.

2 Πῶς τοῦτο; ἔφην έγώ, οὐ γὰο συνίημι.

'Αλλὰ συνήσεις, ἔφη. ὡς ἄν, εἴ τις φιλοτίμως 20 κάμνων ἐτύγχανε, πρὸς ἰατρὸν ἂν δήπου γενόμενος πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλλε τὰ νοσοποιοῦντα, εἶτα

p. 15, 22 δυγατέραις L δυγατέρα $P \mid$ δοκούσιν $CKP \parallel$ 23 post είναι add αύτης F

1 έμφαίνει libri έμφαίνεται Drosihnus, vid. supra p. 15, 6 \parallel 6 άφικομένοις EDW \parallel 8 είσιν \mathbb{M} \parallel 11 μὴθ' εν \mathbb{A} | δεινόν om \mathbb{M} | παθεῖν έν τῷ βίφ δεινόν FEDW \parallel 13 & \mathbb{F} & \mathbb{M} om reliqui \parallel έφης \mathbb{M} \parallel 14 οὖτως (οὖτος \mathbb{M}) ἔξω τοῦ περιβόλον ἕστηκεν \mathbb{A} \mathbb{M} ἔξω τοῦ περιβόλον ἕστηκεν οὖτως reliqui \parallel 15 παραγινομένους \mathbb{A} Αὐτοὺς είσάγηι παραγενομένους reliqui \parallel 17 είσάγει τούτους \mathbb{A} αὐτοὺς είσάγει \mathbb{A} \mathbb{M} \mathbb{E} \mathbb{C} αὐτοὺς εἰσάγει reliqui sed sscr \mathbb{E} \mathbb{E} κ κ corr εἰσάγη \mathbb{E} \mathbb{E} \mathbb{E} \mathbb{E} είσις \mathbb{E} \mathbb{E}

ούτως ἂν δ ίατρὸς αὐτὸν εἰς ἀνάληψιν καὶ ὑγείαν κατέστησεν, εἰ δὲ μὴ ἐπείθετο οἶς ἐπέταττεν, εὐλόγως δ ἂν δήπου ἀπωσθεὶς ἐξώλετο ὑπὸ τῆς νόσου —

Ταῦτα μεν συνίημι, εφην εγώ.

Τον αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ἔφη, καὶ πρὸς τὴν $Παι-\frac{5}{4}$ δείαν ὅταν τις παραγένηται, θεραπεύει αὐτὸν καὶ ποτίζει τῆ ἑαυτῆς δυνάμει, ὅπως ἐκκαθάρη πρῶτον καὶ ἐκβάλη τὰ κακὰ πάντα ὅσα ἔχων ἦλθε.

Ποΐα ταῦτα;

Τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὃν ἐπεπώκει παρὰ 5 τῆς ᾿Απάτης, καὶ τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀκρασίαν καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν φιλαργυρίαν καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῷ περιβόλῳ.

ΧΧ. Όταν οὖν καθαρθῆ, ποῦ αὐτὸν ἀποστέλλει; 15 ἔΕνδον, ἔφη, πρὸς τὴν Ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ᾿Αρετάς.

Ποίας ταύτας;

Οὐχ δρᾶς, ἔφη, ἔσω τῆς πύλης χορου γυναικῶν, 2 ὡς εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι καὶ εὕτακτοι καὶ στολὴν 20 ἀτρύφερον καὶ ἀπλῆν ἔχουσιν ἔτι τε ὡς ἄπλαστοί εἰσι καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι καθάπερ αἱ ἄλλαι;

Όρω, έφην. άλλὰ τίνες αδται καλοῦνται;

1 ὁ lατρὸς αὐτὸν Α αὐτὸν ὁ lατρὸς CKP αὐτὸς ὁ lατρὸς reliqui | ὑγίαν Μ ὑγίειαν Κ ὑγείαν reliqui sed supra α sscr η W² || 2 κατέστησαν W | ἐπύθετο C¹P ἐπείθετο corr C² || 4 μὲν ΑΜ C² .om C¹ reliqui || 5 τοίννν] δὴ Μ || 6 παραγένηται ΑΜ παραγίνηται reliqui || αὐτὴν Ϝ || 7 ἐαυτῆ V¹ ἑαυτῆς V²; vid. supra p. 5, 2 || 8 πάντα om Μ || ἤλθεν CP | ἤλθεν ἔχων FED W || 10 ὂν] ἃ Μ || 10.11 παρὰ τῆς ᾿Απάτης ἐπεπόνει Μ || 13 πρώτφ om Μ || 15 ὅτ Α || 20 δοκοῦσιν εἶναι] δοκοῦσαι Μ || 21 ἔχονσιν] ἔχονσαι Dros. | ἄπληστοί FEDP || 22 καθάπερ ΑΜ ισπερ reliqui || 23 ἔφη P

8

Ή μεν πρώτη Ἐπιστήμη, ἔφη, καλεῖται, αί δε ἄλλαι ταύτης ἀδελφαὶ ᾿Ανδρεία, Δικαιοσύνη, Καλοκάγαθία, Σωφροσύνη, Εὐταξία, Ἐλευθερία, Ἐγκράτεια, Πρφότης.

Δ κάλλιστε, έφην έγωγε, ώς έν μεγάλη έλπίδι έσμέν.

5 'Εὰν συνήτε, έφη, καὶ έξιν περιποιήσησθε ὧν ἀκούετε.

' Αλλά ποσέξομεν, έφην έγωγε, ώς μάλιστα.

Τοιγαρούν, έφη, σωθήσεσθε.

XXI. Όταν ούν παραλάβωσιν αὐτὸν αὖται, ποῦ 10 ἄγουσι;

Πρός την μητέρα, έφη.

Αύτη δὲ τίς ἐστιν;

Εὐδαιμονία, ἔφη.

Ποία δ' έστιν αθτη;

- 15 Όρᾶς την όδον ἐκείνην την φέρουσαν ἐπὶ το ὑψηλον ἐκείνο, δ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων; Όρῶ.
- 8 Οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδής τις κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ κεκοσμημένη το ἐλευθέρως καὶ ἀπεριέργως καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνω εὐανθεῖ κάνυ καλῷ;
 - 1 έπιστήμη ἔφη ΑΚ ἔφη έπιστήμη reliqui | δ' Β || 2 ταύτας Ρ | άδελφαὶ οπ Ρ | καὶ δικαιοσύνη CKP || 3 πραότης] πρώτως Α πρώτης VLRED W¹C¹P πρώτον γ΄ρ ρώτης F¹ πραότης BW²C²K || 4 καὶλισται Κ || δ κεριποιήσησθε ΑVLRE περιποιήσεσθε FCKM περιποιήσεσθαι Ρ πεποιήσησθε D πεποιήσουσθε W || 7 προσέξωμεν Β | ἔφην ἔγωγε ώς μάλιστα] ἔφην ώς έγὰ μὴ μάλιστα Α ἔφην καὶ είταν α Β ἔφην ως έγαν καὶ (add sec man) καὶλιστα L ώς μάλιστα Μ ἔφην καὶ ἔγωγε καὶ (add sec man) καὶλιστα L ώς μάλιστα Ε ἔφην καὶ ἔγωγε καὶ (add sec man) καὶλιστα L ώς μάλιστα ἔφην είγωγε Κ ἔφην ως ἔγωγε μάλιστα reliqui (sed litt. ως ἔγω in rasura I) || 10 ἄγουσι Α ὁπάγουσι L ἀπάγουσιν Β CPM ἀπάγουσι reliqui (in D ν erasum) || 11 πρὸς] εἰς Μ || 13 εὐδαιμονία γε F || 14 δ' ΑΜ δέ reliqui || 15.16 τὸ ὑψηλὸν ἔκεῖνο] τὸν ὑψηλὸν τόπον Μ || 19 τις] τε F || καὶ κεκοσμημένη F || 20 περιέργως Μ || 21 καλφ Α καὶ ποικίω Μ καλώς reliqui

'Εμφαίνει οΰτως.

Αύτη τοίνυν έστιν ή Εὐδαιμονία, έφη.

ΧΧΙΙ. Όταν οὖν ὧδέ τις παραγένηται, τί ποιεϊ;

Στεφανοῖ αὐτόν, ἔφη, τῆ ἑαυτῆς δυνάμει ἥ τε Εὐδαιμονία καὶ αἱ ἄλλαι ᾿Αρεταὶ πᾶσαι ὥσπερ τοὺς 5 νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας.

Καὶ ποίους άγωνας νενίκηκεν αὐτός; έφην έγώ.

Τοὺς μεγίστους, ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ὰ 2 πρότερον αὐτὸν κατήσθιε καὶ ἐκόλαζε καὶ ἐποίει δοῦ-λον, ταῦτα πάντα νενίκηκε καὶ ἀπέρριψεν ἀφ' ἐαυτοῦ 10 καὶ κεκράτηκεν ἐαυτοῦ, ὅστε ἐκείνα νῦν τούτφ δου-λεύουσι, καθάπερ οὖτος ἐκείνοις πρότερον.

ΧΧΙΠ. Ποῖα ταῦτα λέγεις θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιποθῶ ἀκοῦσαι.

Πρῶτον μέν, ἔφη, τὴν "Αγνοιαν καὶ τὸν Πλάνον. 15 ἢ οὐ δοκεῖ σοι ταῦτα δηρία;

Καλ πονηρά γε, έφην έγώ.

Είτα την Λύπην και τον 'Οδυφμον και την Φιλας- 2 γυρίαν και την 'Ακρασίαν και την λοιπην απασαν Κακίαν. πάντων τούτων κρατεί και ού κρατείται ώσπες πρότερον. 20

" παλών ἔργων, ἔφην έγώ, καὶ καλλίστης νίκης. 3

¹ έμφαίνει οῦτως AMR^1 έμφαίνει οὖν οῦτως V έμφαίνει οῦτως Eχειν CKP έμφαίνει εἶναι οῦτως BR^2FEDWC^2 mg έμφαίνεται οῦτως Drosihnus; vid. supra p. 15, 6 \parallel 2—5 έφη — Εὐδαμονία om $W \parallel$ 3. 4 ὅταν — έφη om $ED \parallel$ 3 παραγίνεται $M \parallel$ 4 τε A om reliqui \parallel 5 άφεταὶ πᾶσαι A πᾶσαι άφεταὶ reliqui sed obliteravit articulum erasit g $BP \parallel$ 9 αὐτὸς $ED \parallel$ 10 νενίκηκεν $BEDCP \parallel$ 11. 12 δουλεύουσιν $EWP \parallel$ 12 έκεῖνος $P \parallel$ 13 ποῖα ταῦτα λέγεις δηρία AM ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ δηρία reliqui \parallel 13. 14 έπιθνμῶ $BK \parallel$ 16 ταῦτα δηρία A δηρία ταῦτα εἶναι reliqui \parallel 18 post όδυρμὸν add καὶ τὴν ὁπερηφάνειαν $M \parallel$ 20 πρότερον ABM τὸ πρότερον reliqui \parallel 21 καλίστης B καλής τῆς M καλλίστης reliqui καλλίστης τῆς C

άλλ' έκεῖνο ἔτι μοι είπέ τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, δ ἔφης . . . στεφανοῦν αὐτόν;

Εὐδαιμονική, ὧ νεανίσκε. δ γὰο στεφανωθεὶς ταύτη τῆ δυνάμει εὐδαίμων γίνεται καὶ μακάοιος καὶ οὐκ ἔχει 5 ἐν ἐτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ' ἐν αὐτῷ. XXIV. ՝ Ως καλὸν τὸ νίκημα λέγεις. ὅταν δὲ

στεφανωθή, τί ποιεί ἢ ποί βαδίζει;

2 "Αγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι αι 'Αρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἡλθε πρῶτον, καὶ δεικνύουσιν 10 αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας ὡς κακῶς διατρίβουσι καὶ ἀθλίως ζῶσι καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίφ καὶ πλανῶνται καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων, οἱ μὲν ὑπ' 'Ακρασίας, οἱ δὲ ὑπ' 'Αλαζονείας, οἱ δὲ ὑπὸ Φιλαργυρίας, ἔτεροι δὲ ὑπὸ Κενοδοξίας, οἱ δὲ ὑφ' ἐτέρων Κακῶν. ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐκλῦσαι ἐαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἶς δέδενται, ὥστε σωθῆναι καὶ ἀφικέσθαι ὧδε, ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὑρεῖν ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ Δαιμονίου πρόσταγμα.

XXV. Όρθ $\tilde{\omega}_S$ μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορ $\tilde{\omega}$, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτ $\tilde{\omega}$ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ 'Αρεταί, ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον.

¹ ἔτι om M | post μοι add ἔφην M || 2 το δ δν M | στεφανοῦν libri στεφανοῦνθαι vulg., sed excidit, nisi fallor, τὴν Εὐδαιμονίαν vel τὰς Άρετὰς | ἑαντὸν M || 4 ἔχει οὐν M || 5 αὐτῷ W M || 6 ὡς] πῶς M | νίνημα] πίνημα Κ || 7 ἢ ποῖ om P || 8 ἄγονσαι Β || 9 ἢλθεν W P | πρῶτον] πρότερον Κ || 10 ἐπεῖ V Κ παπῶς reliqui | παπῶς] ἐιπῆ M | διατρίβονσι om Κ || 11 ἐν om Κ || 13 ὑπ' ante 'Απρασίας Β ὑπὸ reliqui || 13. 14 οἰ δὲ — πενοδοξίας om W¹ add W² mg || 13 ὑπὸ ἀλαζ. M || 14 οἰ (alt.)] ἔτεροι Κ || 16 αὐτοὺς M || 17 τοῦ βίον om P || 18 ἐνθάδε] ἐνταῦθα Μ || 21 δοπεῖ C¹ P δοπεῖς corr C² δοπεῖ C³ mg | παὶ om M

Οὐκ ἀκριβῶς ἤδει οὐδὲ ἠπίστατο, ἔφη, οὐδὲν τῶν ² ἐκεῖ, ἀλλ' ἐνεδοίαζε καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν πλάνον, ὅν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὅντα ἀγαθὰ ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι καὶ τὰ μὴ ὅντα κακὰ κακά. διὸ καὶ ἔξη 8 κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. νῦν δὲ τὰ ἀπειληφὼς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων αὐτός τε καλῶς ξῆ καὶ τούτους θεωρεῖ ὡς κακῶς πράσσουσιν.

ΧΧΥΙ. Ἐπειδὰν οὖν θεωρήση πάντα, τί ποιεῖ ἢ ποῦ ἔτι βαδίζει;

Όπου ἀν βούληται, ἔφη. πανταχοῦ γὰς ἔστιν αὐτῷ 10 ἀσφάλεια ὅσπες τῷ τὸ Κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι, καὶ πανταχοῦ, οὖ ἀν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ὑποδέξονται γὰς αὐτὸν ἀσμένως πάντες καθάπες τὸν ἰατρὸν οἱ πάσχοντες.

Πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναϊκας, ἃς ἔφης θηρία 2 εἶναι, οὐκέτι φοβεϊται, μή τι πάθη ὑπ αὐτῶν;

Οὐ μὴ διοχληθήσεται οὐδὲν οὕτε ὑπὸ Ὀδύνης οὕτε ὑπὸ Λύπης οὕτε ὑπὸ ᾿Ακρασίας οὕτε ὑπὸ Φιλαρ-γυρίας οὕτε ὑπὸ Πενίας οὕτε ὑπὸ ἄλλου Κακοῦ οὐδενός. δ ἀπάντων γὰρ κυριεύει καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν 20

¹ οὐκ] οὐδὲν Μ | ἔφη οπ EDWM || 4 εἶναι ἀγαθὰ F | alterum κακά οπ C^1 add C^2 || 5 οἰ post ἄλλοι οπ V^1 B corr V^2 || 6 ἀνειληφὰς Μ || 7 πράσσοντας P πράπτουσιν D sed sscr σσ prima ut vid. manu, πράσσοντιν reliqui || 9 ποῦ Μ ποῖ reliqui, sed statim optimi codd. ὅπον ν. 10 et οὖ ν. 12 | ἔτι οπ CKP || 10 ὅποι WKM | βούλονται P || 11 τῷ οπ BK τὸ οπ FEDW CP | πηρώπιον V καρώπειον $BEDWR^1CP$ καρώπιον R^2FK κύριον Μ. Herodoti locum VIII 36 attulit Sauppeus p. 770 || 12 οὖ VBRFCKP ὅπον ED ὅποι W | πάντως BRFEDW || 13 μετὰ] κατὰ W | αὐτὸν οπ M || 14 τῷν ἰατρῶν M | πάσχντες] κάμνοντες M || 16 πάθη sscr οι E^1 πάθοι DW || 17 οὐδὲν οὐ μη διοχληθήσεται libri, ante οὐδὲν αλαθ διὸ M unde vη Δία con Schweighaeuserus || 18 ὑπ ΄ληρασίας | ὑπὸ ἀπρ. K ὑπὸ παποῦ M || 19 ὑπ ΄ ἄλλον B | οὐθενός VBRDECKPM || 20 γὰς οπ M

πρότερον αὐτὸν λυπούντων καθάπερ οἱ ἐχιοδεῖκται.
τὰ γὰρ θηρία δήπου τὰ πάντας τοὺς ἄλλους κακοποιοῦντα μέχρι θανάτου ἐκείνους οὐ λυπεῖ διὰ τὸ
ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτούς. οὕτω καὶ τοῦτον οὐκέτι
5 οὐδὲν λυπεῖ διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον.

ΧΧVII. Καλῶς έμοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλ' ἔτι τοῦτό μοι εἰπέ. τίνες εἰσιν οὖτοι οι δοκοῦντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίνεσθαι; και οι μὲν αὐτῶν ἐστεφανωμένοι ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινός, οι δὲ 10 ἀστεφάνωτοι λύπης και ταραχῆς και τὰς κνήμας και 2 τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρῖφθαι, κατέχονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν τινων.

Οι μεν εστεφανωμένοι οι σεσωσμένοι είσι ποδος την Παιδείαν και εὐφραίνονται τετυχηκότες αὐτῆς. οι δε ἀστεφάνωτοι οι μεν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς Παιδείας ἀνακάμπτουσι κακῶς και ἀθλίως διακείμενοι οι δε ἀποδεδειλιακότες και οὐκ ἀναβεβηκότες πρὸς την Καρτερίαν πάλιν ἀνακάμπτουσι και πλανῶνται ἀνοδία.

1 ἐχιόδηκτοι libri viperarii (prehendunt manibus suis serpentes) A; de virorum doctorum coniecturis refert Drosihnus praef. p. XII; ἐχιοδεῖκται Is. Casaubonus approbante Sauppeo, qui praeterea proponit ἐχιοδαῖται (p. 776). An fuit apud veteres opinio eos qui serpentis morsui supervixissent, ab eius bestiae impetu immunes esse? Quod si testimoniis confirmetur, ut ἐχιόδηκτοι sic statim (v. 4) τοῦτο (ex ἐχιόδηκτοι intell. τὸ δεδῆχθαι) servari possit || 2 δήπου om F | τὰ (alterum) M om reliqui || 4 αὐτοὺς ἀντιφάρμακον F || 4. 5 αὐτούς — ἀντιφάρμακον om W¹ add W² mg || 4 οῦτω] coni Schweighaeuserus τούτους W² supra versum, τοῦτο reliqui || οὐκέτι om CKP || 5 οὐθὲν libri omnes | ante ἀντιφάρμακον add τὸ M || 6 καλῶς ἐμοί] οὕμοι M || 8 αὐτῶν om B αὐτὸν P || 10 λύπης καὶ ταραχῆς V M ἀπεγνωσμένοι τε BRFEDW οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι CKP || 11 δὲ καὶ BRFEDW || 13—15 εἰοὶ — ἀπεγνωσμένοι om P || 16 ἀναπάμπτουσιν P || 17 δὲ] γὰρ W || οὐκ] μἡ W om reliqui neque ascenderunt A οὐπ inseruit Sauppeus p. 775 || 18 ἀναπάμπτουσιν P ψακαάπτουσιν B

8

Αί δε γυναϊκες αί μετ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι τίνες 4 εἰσὶν αὖται;

Αῦπαι, ἔφη, καὶ 'Οδύναι καὶ 'Αθυμίαι καὶ 'Αδοξίαι καὶ "Αγνοιαι.

ΧΧΥΙΙΙ. Πάντα κακά λέγεις αὐτοῖς ἀκολουθεῖν.

Νη Δία πάντα, ἔφη, ἐπακολουθοῦσιν. ὅταν δὲ οὖτοι παφαγένωνται εἰς τὸν πρῶτον περίβολον πρὸς τὴν 'Ηδυπάθειαν καὶ τὴν 'Ακρασίαν, οὐχ ἑαυτοὺς 2 αἰτιῶνται, ἀλλ' εὐθὺς κακῶς λέγουσι καὶ τὴν Παιδείαν καὶ τοὺς ἐκεῖσε βαδίζοντας, ὡς ταλαίπωροι καὶ ἄθλιοί 10 εἰσι καὶ κακοδαίμονες, οῦ τὸν βίον τὸν παρ' αὐταῖς ἀπολιπόντες κακῶς ζῶσι καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ' αὐταῖς ἀγαθῶν.

Ποτα δε λέγουσιν άγαθα είναι;

Την ἀσωτίαν καὶ την ἀκρασίαν, ὡς εἴποι ἄν τις 15 ἐπὶ κεφαλαίου. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημάτων τρόπον ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι.

XXIX. Αί δὲ ἔτεραι γυναϊκες αί ἐκείθεν παραγινόμεναι ίλαραί τε καὶ γελώσαι τίνες καλοῦνται;

Δόξαι, έφη, καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν Παιδείαν τοὺς $\frac{20}{2}$ εἰσελθόντας πρὸς τὰς ᾿Αρετὰς ἀνακάμπτουσιν, ὅπως

1 μετ'] κατ' $W \parallel 5$ πάντα τὰ $BRFEDW \mid$ καλὰ ED καλὰ sscr κ $FW \parallel 6$ καλ ἐπακολουθοῦσιν $M \parallel 6.7$ οὐτοι δὲ ὅταν $M \parallel 7$ παραγίνωνται FM, in D utrum ε scriptum fuerit an ι cognosci nequit $\parallel 8$ τὴν ante Ακρασίαν om $M \mid$ οὐχλ αὐτοὺς C οὐχλ αὐτοὺς $VKP \parallel 11$ εἰσι om $M \mid$ αὐτοῖς K et (ex αῖς corr) R C^2 αὐτοῖς repetit C mg rec $\parallel 12$ καταλιπόντες $M \parallel 13$ αὐταῖς F αὐτοῖς reliqui recedere ab huiusmodi vita deliciarum plena in qua nos sumus $A \parallel 14$ δὲ] γὰρ $M \parallel 15$ εἴτη $V \mid$ τις ἀν $B \parallel 16$ τρόπον] sscr v supra v W^2 τρόπο $M \parallel 17$ ἀπόλανσιν ... ἀγαθῶν] καλ ἀπολαύειν μέγιστα ἀγαθὰ M idem sed om καλ $F \parallel 18$. 19 παραγενόμεναι K παραγενόμεναι $BM \mid$ αὶ δὲ ἐκείθεν παραγενόμεναι ἔτεραι γυναῖκες $M \mid$ post τίνες add αὐται $B \parallel 20$ ἀγοῦσαι C sed mg rec man ἀγαγοῦσαι $\parallel 21$ ἀνακύπτονσιν M

έτέρους αγάγωσι, και αναγγέλλουσιν, ὅτι εὐδαίμονες ήδη γεγόνασιν οὓς τότε ἀπήγαγον.

Πότερον οὖν, ἔφην ἐγώ, αὖται εἴσω πρὸς τὰς᾿Αρετὰς 〈οὐκ〉 εἰσπορεύονται;

5 ["Εφη ού.] Οὐ γὰο θέμις Δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῆ Παιδεία παραδιδόασιν
 4 αὐτούς. εἰτα ὅταν ἡ Παιδεία παραλάβη, ἀνακάμπτουσιν αὖται πάλιν ἄλλους ἄξουσαι, ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελόμεναι πάλιν ἀνακάμπτουσι καὶ ἄλλων τινῶν γε-10 μίζονται.

XXX. Ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς, ἔφην, ἔξηγεῖσθαι. ἀλλ' ἐκεῖνο οὐδέπω ἡμῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ ⊿αιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς τὸν Βίον
ποιεῖν.

¹⁵ Θαροείν, έφη. διὸ καὶ ὑμεῖς θαροείτε πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι καὶ οὐδὲν παραλείψω.

Καλώς λέγεις, έφην έγώ.

Έπτείνας οὖν τὴν χεῖοα πάλιν, 'Ορᾶτε, ἔφη, τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἢ δοκεῖ τυφλή τις εἶναι καὶ ἐπὶ λίθου
στρογγύλου ἐστάναι, ἢν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον ὅτι Τύχη καλεῖται;

Όρῶμεν.

XXXI. Ταύτη κελεύει, έφη, μη πιστεύειν καὶ βέβαιον μηδεν νομίζειν μηδε άσφαλες είναι, δ τι αν

1 ἀγάγωσιν EDW | ἀναγγέλουσιν V^1W ἀναγγέλουσιν V^2B RFEDM ἀναγγέλωσιν CP ἀναγγέλωσιν K || 4 οὐπ inserui | ἐππορεύονται M || 5 ἔφη οὔ libri, delevit Drosihnus, veniam roga dominum tuum A || 6 παραδίδωσιν F || 7 αὐτοὺς M || 8 αὐταὶ F || 9 ἐξελούμεναι M | ἀναπάμπτουσιν CP ἀναπάπτουσιν B || 11 ἔφην om M || 11.12 ἐξηγήσθαι P || 15 ἔφην P | ήμεῖς CK idem sed secr v B ὑμεῖς sed v in ras P || 16 ante ἐξηγήσομαι add ὑμῖν M | παραλείψω] ἀποπρύψω M || 20 ἐφεστάναι P || εἶπον ὑμῖν B || 23 αὖτη M || 24 νομίζειν] πιστεύειν CK del. Sauppeus p. 776 | εἶναι) ἔχειν CK

παρ' αὐτῆς τις λάβη μηδε ώς ἴδια ἡγεῖσθαι. οὐδεν γὰρ 2 κωλύει πάλιν ταῦτα ἀφελέσθαι καὶ έτέρω δοῦναι. πολλάκις γὰο εἴωθε τοῦτο ποιεῖν. καὶ διὰ ταύτην οὖν • την αιτίαν κελεύει προς τας παρ' αυτης δόσεις ίσους γίνεσθαι καὶ μήτε χαίρειν όταν διδῷ μήτε άθυμεῖν 5 δταν ἀφέληται καὶ μήτε ψέγειν αὐτὴν μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν γὰο ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ' εἰκῆ καὶ ὡς 3 έτυγε πάντα, ώσπερ πρότερον ύμιν έλεξα. διὰ τοῦτο οὖν τὸ Δαιμόνιον κελεύει μὴ θαυμάζειν, ὅ τι ἂν πράττη αύτη, μηδε γίνεσθαι δμοίους τοίς κακοίς τραπεζίταις. 10 και γὰο ἐκεῖνοι ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ 4 των ανθρώπων, χαίρουσι καλ ίδιον νομίζουσιν είναι, δταν δε άπαιτωνται, άγανακτοῦσι καὶ δεινὰ οἴονται πεπουθέναι, οὐ μνημουεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτω ἔλαβον τὰ θέματα, έφ' ῷ οὐδὲν κωλύει τὸν θέμενον πάλιν 15 κομίσασθαι. ώσαύτως τοίνυν κελεύει έχειν τὸ Δαι- 5 μόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς δόσιν καὶ μνημονεύειν, ότι τοιαύτην φύσιν έχει ή Τύχη, ώστε α δέδωκεν άφελέσθαι και ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλάσια, αὖθις δε άφελέσθαι ὰ δέδωκεν, οὐ μόνον δέ, άλλὰ καὶ τὰ 20

¹ τις ignorant libri omnes, editores vulgo inserunt post λάβη | λάβοι FEDW || 2 πάλιν ταῦτα ἀφελέσθαι VP π. ἀφ. ταῦτα ΒΕΕDW π. ἀφ. αὐτὰ F ταῦτα π. ἀφ. CK | διδόναι CK || 3 γὰς οm K | τοῦτο εἶωθε CK | οδν CK οm reliqui || 4 πας om CK | ἐσυτῆς CK | ἴσους VBRFEDP ἴσουν W ῆττους CK ηττω M cf. quae attuli in dissertatione 'Cebetis Tab. quanam aetate conscr. esse vid.' Marb. 1885 p. 49 || 5 post γίνεσθαι add οἶον πῶς ἴσους γίνεσθαι VBR | καὶ CK οm reliqui || 7 ἀλλὰ RF EDWPM || 9 πράττοι EDWCM πρα sscr ττ' F || 12 χαίςουσιν Β || 13 δεινὰ οἴουται] δεινὰν βίον τε P || 14 τοῦτο M | ἐλάμβανον M sed ἔλαβον mg || 15 καλύει VBRFEDWCM πωλύειν KP. Estne scribendum καλύσει? || 16 ἔχειν ἔφη BRFEDW || 17 καὶ (alterum) om VBRFEDWP || 18 ἔχει φύσιν CK || 20 ante ἀφελέσθαι add μόνον CKM, οὐ μόνον deleto δὲ ante ὰ δέδωκεν transponit Anonym. Litter. Centralbl. 1871 p. 1111

6 προϋπάρχοντα. ἃ γοῦν δίδωσι, λαβεῖν κελεύει παρ' αὐτῆς καὶ συντόμως ἀπελθεῖν βλέποντας πρὸς τὴν βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ δόσιν.

ΧΧΧΙΙ. Ποίαν ταύτην; ἔφην ἐγώ.

Ένει.Ένει.Ένει.Ενεί.</

Αύτη οὖν τίς ἐστιν;

2 'Η άληθης έπιστήμη τῶν συμφερόντων, ἔφη, καὶ 8 ἀσφαλης δόσις καὶ βεβαία καὶ ἀμεταμέλητος. φεύγειν 10 οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην, καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναϊκας ἐκείνας, ἀς καὶ πρότερον εἶπον ὅτι ᾿Ακρασία καὶ 'Ηδυπάθεια καλοῦνται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδέν, ἔως ἀν πρὸς τὴν Ψευδοπαιδείαν ἀφίτα καὶ λαβεῖν ὅ τι ἀν βούλωνται παρ' αὐτῆς ὥσπερ ἐφόδιον, εἶτα ἐντεῦθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιμόνιον. ὅστις τοίνυν παρ' αὐτά τι ποιεῖ ἢ παρακούει, 20 ἀπόλλυται κακὸς κακῶς.

ΧΧΧΙΙΙ. Ὁ μὲν δὴ μῦθος, ὧ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι τοιοῦτος ἡμῖν ἐστιν. εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι περὶ ἑκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος ἐγὰ γὰρ ὑμῖν φράσω.

1 διδῶ CK | κελεύει λαμβάνειν CK κελεύειν λαμβάνει M | 2 αὐτῆς] αὐτοῖς M | βλέποντας] ***ποντας P ἔχοντα CK || 5 παρὰ τῆς] παρ' αὐτῆς W | supra ῆν sscr ἐὰν W³ || 7 τἰς] τί F || 8 ἔφη τῶν συμφερόντων CK || 9 ἀμετάβλητος CK || 11 ἐκείνας οm P || 12 εύκρασία V || 13.14 καὶ . . . μηδέν eiec. Dros. || 14 ταύτας FEDW¹ αι sscr W² | ἔως ντλ. Ubi etiam perveniant . . . , ut incumbant in eam aliquo spatio temporis A || 15 αὐτοῦ coni Sauppeus p. 776 αὐτῆς P αὐτοῖς reliqui || 15.16 κελεύει — βούλωνται οm M || 17 ἐπιέναι K || 18 ταῦτ' CK ταντά P | προστάσσει C || 20 κακός om M || 22 καὶ τοιοῦτος W | δμίν C εἰμῖν W | δὲ] δὴ P | τι om P

Καλῶς λέγεις, ἔφην ἐγώ. ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς 2 τὸ Δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς Ψευδοπαιδείας;

Ταῦτα ἃ δοκεί εύχρηστα είναι.

Ταῦτ' οὖν τίνα ἐστί;

Γράμματα, έφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων ἃ καὶ $\frac{5}{8}$ Πλάτων φησὶν ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν έχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται.

Πότερον δε ανάγκη ταῦτα λαβεῖν, εἰ μέλλει τις 4 ήξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν; ἢ οὕ;

'Ανάγκη μεν οὐδεμία, ἔφη, χρήσιμα μέντοι έστὶ 10 πρὸς τὸ συντομωτέρως έλθεῖν. πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα.

Οὐδεν ἄρα, ἔφην, λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς 5 τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας;

"Εστι γὰο καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι, 15 ὅμως δὲ οὐκ ἄχοηστα κἀκεῖνά ἐστιν. ὡς γὰο δι' ἑρμη- 6 νέως συμβάλλομεν τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέντοι γε οὐκ ἄχοηστον ἦν ἡμᾶς καὶ αὐτοὺς τὴν φωνὴν εἰδέναι, ἀκοιβέστερον γὰο ἄν τι συνήκαμεν, οὕτω καὶ ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων οὐδὲν κωλύει 〈βελτίους〉 20 γενέσθαι

 ΧΧΧΙΥ. Πότερον οὖν οὐδὲ προέχουσιν οὖτοι οἱ μαθηματικοὶ πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων;

- 2 Πῶς ⟨γὰρ⟩ μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὰν φαίνωνται 5 ἠπατημένοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὥσπερ καὶ οί 8 ἄλλοι καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας; οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰδέναι μὲν γράμματα καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυσον καὶ ἀκρατῆ εἶναι καὶ φιλάργυρον καὶ ἄδικον καὶ προδότην καὶ τὸ πέρας 10 ἄφρονα.
- 4 'Αμέλει πολλούς τοιούτους ἔστιν ίδεῖν.

Πῶς οὖν οὖτοι προέχουσιν, ἔφη, εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων;

ΧΧΧΥ. Οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου. 15 ἀλλὰ τί ἐστιν, ἔφην ἐγώ, τὸ αἴτιον, ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ διατρίβουσιν ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν;

2 Και τι τοῦτο ἀφελεῖ αὐτούς, ἔφη, ὅτε πολλάκις ἔστιν ιδεῖν παραγινομένους ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου το ἀπὸ τῆς ᾿Ακρασίας καὶ τῆς ἄλλης Κακίας εἰς τὸν τρίτον περίβολον πρὸς τὴν Παιδείαν τὴν ἀληθινήν, οῦ τούτους τοὺς μαθηματικοὺς παραλλάττουσιν; ὥστε πῶς ἔτι προέχουσιν ἄρα, εἰ ἀκινητότεροι ἢ δυσμαθέστεροι εἰσι;

correctionem muniant; ultimum vocabulum litteris σθαι videtur terminatum fuisse; fort. ἀφικέσθαι cf. v. 11. Sauppeus p. 776 post οὕτω καl (v. 19) add ἐκεῖνα οὐκ ἄχοηστά ἐστι πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ

1 οδν om CKV | οδδὲ VBRFEDP οδδὲν reliqui || 4 φαίνονται Μ || 5 περὶ τῶν W || 12 προσέχουσιν Μ || 13 ἄνδρες BR FEP || 14 τὰ ἐκ P || 15 τὸν αἴτιον P || 18 ἔφην VBRFEDP ἔφην οδδὲν ἔφη W | ὅτε R sed ε in rasura ὅτι W ὅταν reliqui ὅτε Sauppeus ex coni p. 775 || 19 παραγιγνομένους C || 23 εί] ἢ CK | εδνινητότεροι VBFEDW ἀκινητώτεροι P ἀκινητότεροι reliqui) ἀμαθέστεροι P

8

Πῶς τοῦτο; ἔφην έγώ.

Ότι οί (μεν) εν τῷ πρώτω περιβόλω (of δ' έν τῷ δευτέρῷ περιβόλῷ,> εί μηδεν άλλο, δ προσποιούνται γε επίστασθαι ούκ οίδασιν. ξως δ' αν έχωσι ταύτην την δόξαν, ακινήτους αὐτοὺς ανάγκη εἶναι πρὸς 5 τὸ δομᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Παιδείαν. εἶτα τὸ ἕτερον 4 ούχ δρᾶς, ὅτι καὶ αί Δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου είσπορεύονται πρός αὐτοὺς όμοίως; ώστε οὐδὲν οὖτοι έκείνων βελτίους είσίν, έὰν μὴ καὶ τούτοις συνη ή Μεταμέλεια καὶ πεισθώσιν, ὅτι οὐ παιδείαν ἔχουσιν, 10 άλλὰ ψευδοπαιδείαν, δι' ἡν ἀπατῶνται. οὕτω δὲ δια- 5 κείμενοι οὐκ ἄν ποτε σωθείεν. καὶ ὑμεῖς τοίνυν, ὧ ξένοι, έφη, ούτω ποιείτε καλ ένδιατρίβετε τοῖς λεγομένοις, μέχρι αν έξιν λάβητε. άλλα περί των αὐτων πολλάχις δεῖ ἐπισκοπεῖν καὶ μὴ διαλείπειν, τὰ δ' ἄλλα 15 πάρεργα ήγήσασθαι. εί δε μή, οὐδεν ὄφελος ύμιν ἔσται ὧν νῦν ἀκούετε.

ΧΧΧVΙ. Ποιήσομεν. τοῦτο δὲ ἐξήγησαι, πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθά, ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθοωποι παρὰ τῆς Τύχης, οἶον τὸ ξῆν, τὸ ὑγιαίνειν, τὸ πλουτεῖν, τὸ 20

1 τοῦτ' $F \mid \xi \phi \eta \nu$ τοῦτο έγω $CK \parallel 2$ οἱ om $CKM \mid \mu \grave{\nu} \nu$ ignorant libri $\mid \pi \phi \acute{\omega} \tau \wp \mid \delta \acute{\omega} \iota \tau \wp \wp K \mid$ lacunam non indicant libri; οὐ προσποιοῦνται ἐπίστασθαι, ἃ οὐκ οἰδασιν, οἱ δ' ἐν τῷ δεντέρω περιβόλω suppl Drosihnus $\parallel 3$ εἰ μηδὲν ἄλλο $\wr \iota$ μὴ $W \parallel 4$ γε om $EDW \parallel 8$ οὐδ ἐν libri $\parallel 9$ ἡ om libri $\parallel 11$ δ' $\S S \mid \delta \grave{\nu}$ οm $K \parallel 12$. 13 ἔφη ὧ ξένοι $K \mid οῦτω \ldots ἐνδιατρίβετε Wolfius ex coni, ἐἀν μὴ οῦτως ποιῆτε καὶ ἐνδιατρίβητε <math>K$ ἐἀν μὴ οῦτω ποιῆτε καὶ μὴ ἐνδιατρίβητε K ἐάν μὴ οῦτω ποιῆτε καὶ ἐνδιατρίβητε reliqui. Vos igitur ... insistite hanc viam ac vosmet ipsos ... multopere exercitote A vos ... ita facite et ... attendite $O \parallel 14$ μέχρι V^1 μέχρις V^2 reliqui $\mid \lambda \alpha \beta \varepsilon i \nu$ libri $\mid 15$ δ\ε $CK \parallel 16$ ἡγεῖσθαι $F \mid \mathring{\nu}$ μτν om CK add C mg $\mid 16$. 17 ἔσται ὑμῖν $M \parallel 18$ ποιήσωμεν V P δτω ποιήσομεν K

15

- εὐδοκιμεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ νικᾶν καὶ ὅσα τούτοις ² παραπλήσια; ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάνυ γὰρ παράδοξον ἡμῖν καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον.
- 5 "Αγε τοίνυν, έφη, πειοῶ ἀποκοίνασθαι τὸ φαινόμενον πεοὶ ὧν ἄν σε έρωτω.
- 3 . 'Αλλὰ ποιήσω τοῦτο, ἔφην ἐγώ.

Πότερον οὖν, ἐὰν κακῶς τις ζῆ, ἀγαθὸν ἐκείνῷ τὸ ζῆν; Οὕ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακόν, ἔφην ἐγώ.

- 10 Πῶς σὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν, ἔφη, εἴπερ τούτφ ἐστὶ κακόν;
- 4 "Ότι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι κακόν μοι δοκεῖ εἶναι, τοῖς δὲ καλῶς ἀγαθόν.

Καλ κακὸν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν καλ ἀγαθὸν εἶναι; "Εγωγε.

ΧΧΧVII. Μὴ οὖν ἀπιθάνως λέγε. ἀδύνατον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα κακὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἀφέλιμον καὶ βλαβερὸν ἀν εἴη καὶ αίρετὸν καὶ φευκτὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἀεί.

Απίθανον μέν. άλλὰ πῶς οὐχὶ τὸ κακῶς ζῆν, ῷ ἄν ὑπάρχη, κακόν τι αὐτῷ ὑπάρχει; οὐκοῦν εἰ κακόν τι ὑπάρχει αὐτῷ, κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστιν.

1 εὐδοκεῖν V¹RFEP εὐδοξεῖν CK εὐδοκιμεῖν V² reliqui | τὸ ante τέκνα in ras V² δὲ add P | ante ὅσα add τὰ λοιπὰ CK | 2 ἔστιν P || 3 ἡμῖν παράδοξον CK | τὸ om K || 5 πειρῶ ἔφη CK ἔφη om W || 6 σε om B || 8.9 πότερον ... ἐγώ om B || 8 ἐὰν | κᾶν CK | τις om K || 10 τοῦτο VR¹C γρ τούτω R² mg | 12 ζῶσιν B || 16 οὖν om P | post ἀδύνατον add γὰρ CK || 17 ante κακὸν add καὶ CK | τοῦτο] οὖτω CK || 19 τὸ αὐτὸ πρᾶγμα] ᾶμα CK || 20 οὐχὶ] οὐκ εἰ CKM sed in C κ rec man et εἰ in rasura | κακῶς] κακὸν P || 21 ὁπάρχη οὐπάρχοι (οι in rasura) Κ ὑπάρχει P | αὐτοῦ P | ὑπάρχει ἡπάρχη P || 21.22 αὐτῷ ... τι om CK || 22 αὐτὸ ante τὸ ζῆν VBRCP αὐτὸ sscr ῷ K¹ αὐτῶ sscr ὸ F

'Αλλ' οὐ ταὐτό, ἔφη, ὑπάρχει τὸ ζῆν καὶ τὸ κακῶς ζῆν. ἢ οὕ σοι φαίνεται;

'Αμέλει οὐδ' έμοὶ δοκεζ ταὐτὸ εἶναι.

Το κακώς τοίνυν ζῆν κακόν ἐστι, τὸ δὲ ζῆν οὐ 3 κακόν. ἐπεὶ εἰ ἦν κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς κακὸν ἄν 5 ὑπῆρχεν, ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅπερ ἐστὶ κακόν.

'Αληθή μοι δοκείς λέγειν.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Έπει τοίνυν ἀμφοτέροις συμβαίνει τὸ ζῆν, και τοῖς καλῶς ζῶσι και τοῖς κακῶς, οὐκ ἀν εἴη οὕτε ἀγαθὸν εἶναι τὸ ζῆν οὕτε κακόν. ὥσπερ οὐδὲ τὸ 10 τέμνειν και καίειν ἐν τοῖς ἀρρωστοῦσίν ἐστὶ νοσερὸν και ὑγιεινόν, ἀλλὰ τὸ πῶς τέμνειν, οὐκοῦν οὕτω και ἐπὶ τοῦ ζῆν οὐκ ἔστι κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν:

"Εστι ταῦτα.

15 2

Εὶ τοίνυν οὕτως <ἔχει>, θεώρησον, πότερον ἂν βούλοιο ζῆν κακῶς ἢ ἀποθανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως.

'Αποθανεῖν ἔγωγε καλῶς.

Οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κακόν ἐστιν, εἴπερ 8 αίρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν. 20

"Εστι ταῦτα.

Ούκοῦν δ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ 4

1 ταυτὸν F τὸ αότὸ $CK \mid$ ante ὁπάρχει add κακὸν $CKM \mid$ καὶ τὸ] τῷ CK καὶ om $M \parallel 2$ ὑπάρχει post ξῆν transp $EDW \parallel$ 3 οὐδὲ $K \mid$ τὸ αὐτὸ $CK \parallel$ 4 κακὸς om $K \mid$ κακὸν om $F \mid$ κακὸν ... ξῆν om $CK \parallel$ 5 post κακόν add ἐστιν $CK \mid$ εἰ om $C \mid$ ante τοῖς inser καὶ Sauppeus p. 776 \mid τοῖς ... κακὸν om $M \mid$ καλῶς solus K om reliqui \mid ἄν \mid δεῖ M δὴ reliqui libri, corr Sauppeus p. 776 \parallel 7 μοι δοκεῖς VCK δοκεῖς μοι reliqui \parallel 9 κακῶς ξῶσι καὶ τοῖς καλῶς $CK \parallel$ 12 ἀλλὰ τὸ πῶς τέμνειν om $CK \parallel$ 13.14 οὖκ ... κακῶς ξῆν om $CK \parallel$ 16 εἰ \mid σὸ CK considera nunc $A \mid$ οὕτω $RP \mid$ ἔχει inserui \parallel 17 βούλη $P \parallel$ 20 πολλάκις cm B

νοσεῖν. πολλάκις γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅταν ἦ περίστασις τοιαύτη.

'Αληθη λέγεις.

ΧΧΧΙΧ. "Αγε δή σκεψώμεθα και περί τοῦ πλουτεῖν το οὕτως, εἴγε θεωρεῖν ἔστιν — ὡς πολλάκις ἔστιν ἰδεῖν — ὑπάρχοντά τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα τοῦτον και ἀθλίως.

Νη Δία, πολλούς γε.

2 Οὐκοῦν οὐδὲν τούτοις δ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τὸ 10 ζῆν καλῶς;

Ού φαίνεται αὐτοί γὰο φαῦλοί είσιν.

3 Οὐκοῦν τὸ σπουδαίους εἶναι οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ ἡ Παιδεία.

Είκός γε.

15 'Εκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου οὐδὲ ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν εἰς τὸ βελτίους εἶναι.

Φαίνεται ούτως.

4 Οὐδὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπί-20 στωνται τῷ πλούτᾳ χρῆσθαι.

Δοκεί μοι.

Πῶς οὖν τοῦτο ἄν τις κρίνοι ἀγαθὸν εἶναι, δ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν;

5 Οὐδαμῶς.

2 τὸ ἐναντίον $\mathbf{B} \mid \tilde{\eta} \mid \tilde{\eta} \in \mathbf{M} \mid \mathbf{5}$ post ὡς add οὐ praeter $\mathbf{B}\mathbf{K}$ omnes, ὡς . . . lðεῖν eicit Anonym. Litter. Centralbl. 1871 p. 1111, nescio an recte $\mid \mathbf{6}$ ὁπάρχοντι $\mathbf{M} \mid \mathbf{τοῦτον}$ om $\mathbf{EDW} \mid \mathbf{9}$ οὐδὲν οὐδὲ \mathbf{C} mg rec $\mid \mathbf{11}$ οὐ om $\mathbf{M} \mid \alpha$ ὐτοὶ \mathbf{O} οὖτοι $\mathbf{K} \mid \mathbf{13}$ ἀλλὰ \mathbf{VRKP} ἀλλ reliqui $\mid \mathbf{15}$ έμ. . . . λόγον cum Sauppeo (p. 776) seni tribui \mid οὐδὲ $\mid \mathbf{ποῦ}$ σὲ \mathbf{CM} ποῦ $\mathbf{K} \mid \mathbf{19}$ ἄρα om $\mathbf{W} \mid \mathbf{19}$. 20 ἐπίστωνται $\mathbf{V}^{\mathbf{2}}$ ἐπίστωνται $\mathbf{V}^{\mathbf{1}}$ επίστωνται $\mathbf{V}^{\mathbf{1}}$ επίστωνται $\mathbf{V}^{\mathbf{1}}$ ενρίνει $\mathbf{V}^{\mathbf{1}}$

Οὐκοῦν εἰ μέν τις ἐπίσταται τῷ πλούτῷ χοῆσθαι καλῶς καὶ ἐμπείοως, εὖ βιώσεται, εἰ δὲ μή, κακῶς.

'Αληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν.

ΧΙ. Καὶ τὸ σύνολον δέ, ἔστι τὸ τιμᾶν ταῦτα ὡς ἀγαθὰ ὅντα ἢ ἀτιμάζειν ὡς κακά, τοῦτο δέ, ἐστι τὸ ε ταράττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτον, ὅτι ἐὰν τιμῶσιν αὐτὰ καὶ οἴωνται διὰ τούτων μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν, [καὶ] πάνθ' ὑπομένουσι πράττειν ἕνεκα τούτων καὶ τὰ ἀσεβέστατα καὶ τὰ αἰσχρότατα δοκοῦντα εἶναι οὐ παραιτοῦνται. ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν ½ τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν. ἀγνοοῦσι γὰρ ὅτι οὐ γίνεται ἐκ κακῶν ἀγαθόν. πλοῦτον δὲ ἔστι πολλοὺς κτησαμένους β ἰδεῖν ἐκ κακῶν καὶ αἰσχρῶν ἔργων, οἶον λέγω ἐκ τοῦ προδιδόναι καὶ ληίζεσθαι καὶ ἀνδροφονεῖν καὶ συκοφαντεῖν καὶ ἀποστερεῖν καὶ ἔξ ἄλλων πολλῶν καὶ 15 μοχθηρῶν.

"Εστι ταῦτα.

XLI. Εἰ τοίνυν γίνεται ἐκ κακοῦ ἀγαθὸν μηδέν, ὅσπερ εἰκός, πλοῦτος δὲ γίνεται ἐκ κακῶν ἔργων, ἀνάγκη μὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸν πλοῦτον.

1 εl om P | articulum ante πλούτω om CK || 2 ξμπείωως] εὐπόρως Μ || 3 λέγειν τοῦτο sed transp. litteris β—α superscr. F || 4 virgulam post δὲ ponunt Saupp. Muell. Jerram. | ἔστι om K || 5 ἀγαθὰ — ὡς om C add mg rec man | δὲ om K δ' Μ || 6 ταράττον] παρατάττων Μ | ὅταν libri ὅτι ἐὰν Muell. Jerram.; et istud quia, ubi Ϫ | τιμῶσιν αὐτὰ Κ τιμῶνται reliqui τιμῶσι Muellerus || 7 οἰονται V¹CKP οἰωνται V² reliqui | τοῦτον CP μόνον VCP | εἶναι μόνων, sed transpos. superscr. β—α Κ¹ || 8 καὶ inclusi | ὑπομένονσι] ἔπομένως libri ὑπομένοντες Hemsterhusius, ὑπομένονσι Saupp. (p. 771), Muell. (p. 57), Jerram.; perseverant iuxta cum iis agere omnia Ϫ | πράττονσιν Κ || 9 αἰσχρότατα om CM καὶ τὰ αἰσχρότατα om K || 10 οἰ] μὴ F | οἱ παραιτοῦνται om CK del Saupp.; et ita transeunt ad omnia illicita adque perpetrandum res turpes Ϫ || 12 ἐστιν Β || 13 ἔργων καὶ αἰσχρῶν V || 18 μηθὲν libri

Συμβαίνει ούτως έχ τούτου τοῦ λόγου.

2 'Αλλ' οὐδὲ τὸ φρονεῖν γε οὐδὲ δικαιοπραγεῖν οὐκ ἔστι κτήσασθαι ἐκ κακῶν ἔργων, ὡσαύτως δὲ οὐδὲ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἀφρονεῖν ἐκ καλῶν ἔργων, οὐδὲ ὑπάρχειν ξο ἄμα τῷ αὐτῷ δύναται. πλοῦτον δὲ καὶ δόξαν καὶ τὸ νικᾶν καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα τούτοις παραπλήσια οὐδὲν κωλύει ὑπάρχειν τινὶ ἅμα μετὰ κακίας πολλῆς. ὥστε οὐκ ἀν εἴη ταῦτα ἀγαθὰ οὕτε κακά, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν μόνον ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀφρονεῖν κακόν.

10 Ικανώς μοι δοκεῖς λέγειν, ἔφην.

2 oớn om V^1 add $V^2\parallel 3$ dè om $R\parallel 4$ nalân] nanân $P\parallel 5$ tặ aớtặ] từ aớtừ libri, corr Schweigh. | δύνανται $P\parallel 7$ ἄμα] άλλὰ libri, corr Schweigh. | μετὰ] natừ $W\parallel 8$ εἶη W εἶ P ή reliqui $\parallel 9$ φρ*νειν V^1 ἀφραίνεῖν sscr ε supra αι V^2

Et profligavimus eam opinionem, qua illa a pravis actionibus esse creduntur.

XLII. (Senex:) Utique multum hoc est et idem atque illud, quod diximus talia neque bona neque mala esse, idque eo magis, quod si ea ex solis actionibus pravis provenirent, essent mala tantummodo. Sed ab utroque genere omnia proficiscuntur, ideoque 2 diximus ea nec bona esse nec mala, sicuti somnus et vigilia nec bona sunt nec mala. Et similiter mea 3 quidem sententia ambulare et sedere et reliqua, quae accidunt unicuique eorum, qui aut intellegentes sunt aut ignorantes. Quae autem propria sunt alterutri, eorum alterum bonum alterum malum est, sicuti tyrannis et iustitia, quae duae res accidunt uni aut alteri; idque quia iustitia perpetuo adhaeret intellegentia praeditis, et tyrannis nullos nisi ignorantes comitatur. Nec enim fieri potest, id quod supra diximus, ut uni eidemque uno eodemque temporis momento res duae 4 ad istum modum se habentes accidant, ita ut homo unus idemque eodem temporis momento sit dormiens et vigilans utque sit sapiens et ignarus simul aut aliud quidlibet eorum, quae parem rationem habent.

(Hospes:) Ad haec ego: Toto hoc, inquam, sermone rem omnem te iam absolvisse autumo.

XLIII. (Senex:) Haec autem omnia, inquit, ego dico procedere ab illo principio vere divino.

(Hospes:) At quidnam illud est, inquam, quod tu innuis?

(Senex:) Vita et mors, inquit, sanitas et aegritudo, divitiae et paupertas ac cetera, quae et bona et mala esse dixisti¹), accidunt plerisque hominibus a non malo.

(Hospes:) Plane conicimus, inquam, id necessario ex hoc sermone sequi, talia nec bona nec mala esse, ita tamen, ut haud firmus sim in iudicio de istis.

Senex:) Hoc fit, inquit, ideo, quod longe abs te abest habitus ille, quo eam sententiam animo concipias. Itaque rerum usum, quem paulo ante vobis indicavi, toto vitae vestrae curriculo persequimini, ut ea quae vobis diximus infigantur animis vestris eaque re vobis accedat habitus. Si autem dubitaveritis de aliqua re, revertimini ad me, ut explicem vobis ea de re, quibus dubitatio a vobis discedat.

¹⁾ Sic vertendum esse, non, ut vulgo fit, quae nec bona nec mala esse diximus, humanissime me docuit vir clarissimus Steckius theologiae professor. Cogitatur de c. 36, 4.

INDEX VERBORUM.1)

άβεβαίως 7, 2. άγαθά: de rebus bonis et malis exponitur 3, 3; 8, 3 sq.; 25, 2; 28, 3; 34, 2; 36, 1 sq. $\alpha \gamma \nu o i \alpha$ 5, 3; 6, 3; 14, 3. 4; 19, 5; 23, 1; 25, 2; 27, 4; 40, 2. άγνοῶ 40, 2. άγών 22, 1 bis. ἄδικος 34, 3. άδικῶ 41, 2. ἀδοξία 27, 4. άθλιος 28, 2; άθλίως 24, 2; 27, 3; 39, 1. άθυμία 10, 3; 27, 4. αίρετός 37, 1; 38, 3. άκαλλώπιστος 18, 1. άπίνητος 35, 2. 3. άπρασία 9, 1; 14, 1; 19, 5; 23, 2; 24, 2; 26, 2; 28, 1. 3; 32, 3; 35, 2. άπρατής 34, 3. άπρόπολις 21, 2. άλαζονεία 19, 5; 24, 2. άλήθεια 18, 2. άμαθής 3, 1. άμεταμέλητος 32, 2. άνακάμπτω ambulo 13, 1. ἀνάληψις 19, 2. άνανήφω 9, 3. άνδρεία 20, 3. άνδροφονώ 40, 3. ἀνοδία 15, 2; 27, 3. άντιφάρμακον 26, 3 bis. $\alpha\pi\alpha\tau\eta$ 5, 2; 6, 2. 3; 14, 3; 19, 5. άπεριέργως 21, 3. ἄπλαστος 20, 2. άπληστία 9, 1. άποδειλιῶ 16, 3; 27, 3. άποστερῶ 9, 4; 40, 3. άπροβούλευτος 8, 1. άφεταί 17, 3; 19, 1; 20, 1; 22, 1; 24, 2; 25, 1; 29, 2. 3. άριθμητικοί 13, 2. άρρωστῶ 38, 1. ἀσεβής 40, 1. άστρολόγοι 13, 2. ἀσχημονῶ 9, 4. άσωτία 9, 1; 28, 3. άτούφερος 20, 2. άφοβία 18, 4. άφρονεῖν 41, 2. 3. άφροσύνη 3, 2. 4; 14, 3. ἄφρων 3, 1; 34, 3.

βασιλεία 8, 4. βελτίω γενέσθαι 33, 4. 5 bis. 6; 34, 1. 4. β. είναι 35, 4; 39, 3. βλαβερός 37, 1. βοσκήματα 28, 3. βουνός 15, 3. 4; 27, 1.

γαργαλίζω 9, 3. γεωμέτραι 13, 2. γράμματα 33, 3; 34, 3. γυνή: fraus, affectiones, virtutes mulierum forma indutae passim.

¹⁾ Prior numerus designat caput, alter paragraphum.

